

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 138.

Czwartek, 26 Czerwca (8 Lipca).

1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt arcybiskupich i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8; — półrocznie rsr. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rsr. 5; — kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

PRENUMERATA

NA

DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w trzecim kwartale wychodzi, według tego samego programu, w tym samym formacie i w takich samych warunkach, jak w kwartale drugim.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał III-ci taż sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	rs. 8	—
„ 6 miesięcy	„ 4	—
„ 3 miesiące	„ 2	—
„ 1 miesiąc	„ —	k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowana będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w guberniach Królestwa Polskiego roczna, półroczna i kwartalna; wynosi ona:

na rok	rs. 10	—
„ 6 miesięcy	„ 5	—
„ 3 miesiące	„ 2	k. 50.

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorem zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji franco, z wyraźnym wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Medale. — Lista junkrów. — Komisja likwidacyjna. — Rozkaz p. o. ober-poliemajstra.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Kurjerek miejski. — Loterja fantowa 60-tysięczna. — Akt uroczysty. — Do kroniki muzycznej. — Wiadomości gospodarskie. — Ratunek przy pożarze. — Nadzwyczajne wypadki. — Kronika pożarów. — Oświetlenie. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Podróż Najjaśniejszego Pana. — Podróż J. C. W. W. Ks. Konstantego Mikołajewicza. — Nowe sądownictwo. — Urodzaje. — Ludność góralska w kraju kaukaskim. — Korespondencje Dziennika Warszawskiego: z Krakowa i Paryża. — Francja. Stronnictwa i interpelacje. — Wpływ interpelacji. — Kwestja franko-belgijska. — Zgromadzenie robotników. — Włochy i Rzym. Sobór powszechny. — Hiszpanja. Manifest don Carlosa. — Portugalia. Podwyższenie podatków i położenie kraju. — Niderlandy. Interpelacja. — Azja. Położenie rzeczy w Japonji.

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy; (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 26 Czerwca (8 Lipca).

Medale. — W skutek doniesienia Najjaśniejszemu Panu przez Jenerał-Feldmarszałka za pośrednictwem ministra spraw wewnętrznych, że urzędnik do szczególnych poleceń VI klasy przy komitecie urządzającym w Królestwie Polskiem, kamerjunker, radca honorowy hrabia Berg, z narażeniem swego życia na niebezpieczeństwo uratował tonącego na rz. Krznie, w nocy z 1 na 2 stycznia r. b. mieszkańca wsi Huszlewa w powiecie bielskim, kowala Józefa Wilczyńskiego, i że z podobnym poświęceniem się, strażnik ziemskiej straży kaliszskiej komendy Mikołaj Szkolny, uratował tonącego wrzecz Prosnie w listopadzie 1867 r., 13-letniego chłopca Adolfa Blocha, Jego Cesarska Mość, zgodnie z uchwałą komitetu ministrów, Najmiłostwiej raczył 9-go maja, udzielić kamerjunkturę hrabiemu Bergowi i strażnikowi Szkolnemu, za spełnione przez nich czyny ludzkości, srebrne medale z napisem: „za ratowanie ginących”, do noszenia na piersiach na wstążce orderu św. Włodzimierza.

Lista junkrów, którzy ukończyli kurs nauk w warszawskiej szkole junkrów piechoty, dołączona do rozkazu do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 14 czerwca: Ukończyli kurs podług 1-ej kategorii, z prawem do awansu bez wakansu: feldwebel pułku petersburskiego grenadierów króla Fryderyka Wilhelma III, Wincenty Topor-Rabczyński, ogół stopni starszeństwa 145; starsi podoficerowie: kekshölmskiego pułku grenadierów cesarza austriackiego, Włodzimierz Kaszerynow — 141,5; petersburskiego pułku grenadierów króla Fryderyka Wilhelma III, Mikołaj Dzumkowski — 132,4; 66-go butyrskiego pułku piechoty, Piotr Marynienko — 130,9; 38-go tobołskiego pułku piechoty J. C. W. Wielkiego Księcia Siergjusza Aleksandrowicza, Józef Giedroń — 128,4; młodszy podoficerowie: 30-go półtawskiego pułku piechoty Jan Szostak — 135,9; 12-go astrachańskiego pułku grenadierów J. C. W. Cesarzewicza Następcy tronu, Jerzy Nieczajew — 134,5; 31-go aleksopolskiego pułku piechoty, Konstanty Bureja —

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Cabornau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

V.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 137).

Zamieszkiwał on, wraz z swoją jedynaczką Marją zachwycający pałacyk w nowoczesnym smaku, odległy tylko o milę (lieu) od zamku de Champdoce. Największym szczęściem pana Puymandour było przyjmować u siebie gości, których podejmował wspaniale.

Lecz sąsiedzi bliżsi i dalsi pana Puymandour, którzy zjadali z wielkim apetytem jego wyborne obiady i spijali wysokie wina, odjechawszy od niego nie zostawiali poczciwej nitki na gościnnym swoim amfitejonie. Jedni mówili, bez ceremonji: „Ten złodziej Puymandour,” inni znów: „Puymandour, ten łotr,” słuchając ich można było pomyśleć, że ten biedny hrabia przyszedł do majątku rozbijając po gościach lub odbijając zamki.

Pan Puymandour był bardzo bogatym — posia-

dał bowiem przeszło pięć milionów czystego majątku, i ząd pochodziła nienawiść dlań sąsiadów, którzy mu zazdrościli.

W istocie zaś, był to człowiek nader uprzejmy, który zrobił miliony najuczciwszym sposobem, prowadząc ogromny handel płótnem na granicy hiszpańskiej.

Całym jego występkiem było to, że nazywał się po prostu tylko Palouzat.

Niestety! żył sobie spokojny i szczęśliwy w Orthez, swoim mieście rodzinnem, gdy pewnego dnia tarantula próżności ukąsiła go w serce i zapragnął zostać szlachcicem.

Najprzód więc przybrał nazwisko Puymandour od jednego z swoich majątków, potem kupił sobie tytuł hrabiowski za granicą, zaś jego tarcza herbowa pochodziła z najpierwszej tego rodzaju fabryki paryzkiej.

Od tej epoki, jedynym życzeniem, jedyną dążnością jego życia było zostać szlachcicem, lub przynajmniej za takiego uchodzić.

Wygnyany z Orthez przez żarty, drwiny i szykany swoich współrodaków, przeniósł się do Poitou, spodziewając się zastać w tych stronach szlachtę mniej wymagającą i mniej wybredną. Omylił się jednak grubo.

Tolerowano go wprawdzie z początku, lecz nie uznano nigdy i od lat dwunastu nie upłynął jeden

dzień, ażeby mu nie dano do zrozumienia, że nie zapomniano o pochodzeniu nowego hrabi.

Po tem wszystkim można sobie wyobrazić, z jak żywym uczuciem niewysłowionej wdzięczności pan Puymandour przybył do zamku de Champdoce.

Obiadować u tego groźnego księcia, który nigdy i nikogo nie przyjmował u siebie, było to, otrzymać dyplom szlachectwa!

To też, po kawie, po której książę umyślnie, na ten raz jeden, do Bivron posyłał, wdzięczność pana de Puymandour wezbrała w słowach najczulszych i w zapewnieniach najzupełniejszego poświęcenia.

Lecz godzina dziesiąta już wybiła i hrabia musiał oddalić się, dumny że książę ująwszy go pod rękę ofiarował się odprowadzić gościa aż do gościńca.

Szli obadwaj powoli, zatrzymując się niekiedy wśród drogi i Norbert który postępował tuż za nim, mógł słyszeć niektóre urywki z ich rozmowy.

— Dotrzymam raz danego słowa, mówił pan de Puymandour, gotów jestem dać nawet milion okrągły. Przecież to już piękna suma!

— O połowę za mała, rzekł książę.

— Ależ, rozważ pan, że płacę gotówką.

— Jarnicoton! Kochany hrabio, wyliczysz półtora miliona koniecznie.

— Ach! Mości książę... zarzynasz mnie!

Ale cóż mogła obchodzić Norberta taka lub inna rozmowa.

132,8; 16-go lodońskiego pułku piechoty, Jęfim *Suski* — 131,4; keksholmskiego pułku grenadierów cesarza austriackiego, Paweł *Jakowlew* — 129,6; 40-go kolywańskiego pułku piechoty, Wincenty *Sanecwicz* — 126,8; junkrowie: 39-go tomskiego pułku piechoty, Aleksander *Sokolów* — 143,6; 21-go muromskiego pułku piechoty J. C. W. Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowicza, Jan *Czernicki* — 139,6; 15-go szlisselburskiego pułku piechoty, Romuald *Chomentowski* — 133,6; 7-go żmudzkiego pułku grenadierów arcy-księcia Franciszka Karola, Michał *Woropajew* — 131,6; 12-go astrachańskiego pułku grenadierów J. C. W. Cesarzewicza Następcy tronu, Michał *Moczulski* — 131,6; 29-go czernigowskiego pułku piechoty generał-feldmarszałka hrabiego Dybicza-Zabalkańskiego, Eljasz *Chrystoforow* — 131,4; 3-go grenaderskiego bataljonu strzelców, Włodzimierz *Liwtow* — 130,7; 26-go mohylewskiego pułku piechoty, Piotr *Melentjew* — 130,1; 37-go ekaterynburgskiego pułku piechoty J. C. W. Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, Mikołaj *Fliwerk* — 130,1; 15-go szlisselburskiego pułku piechoty, Józef *Baranowski* — 129,6; 7-go żmudzkiego pułku grenadierów arcy-księcia Franciszka Karola, Leon *Gulajew* — 129,5; 8-go moskiewskiego pułku grenadierów wielkiego księcia Fryderyka meklemburgskiego, Aleksander *Bezpłow* — 128,9; petersburgskiego pułku grenadierów króla Fryderyka Wilhelma III, Piotr *Kolokolow* — 128,7; 39-go tomskiego pułku piechoty, Stefan *Sipowicz* — 128,1; 23-go nizowskiego pułku piechoty, Włodzimierz *Chłynowski* — 127,9; petersburgskiego pułku grenadierów króla Fryderyka Wilhelma III, Aleksander *Rogow* — 125,7; Mikołaj *Lewszyn* — 125,4; 16-go lodońskiego pułku piechoty, Ignacy *Kuliczkowski* — 125,2; 27-go witebskiego pułku piechoty, Teodor *Szynkiewicz* — 125; 25-go smoleńskiego pułku piechoty generał-adjutanta hrabiego Adlerberga 1, Leon *Karpinski* — 125; 8-go moskiewskiego pułku grenadierów wielkiego księcia Fryderyka Meklemburskiego, Eljasz *Muratow* — 124,7; keksholmskiego pułku grenadierów cesarza austriackiego, Bazyli *Jakowicki* — 124,7; 55-go dońskiego pułku kozaków, Piotr *Popow* — 129,4. Junkrowie, którzy ukończyli kurs 2-jej kategorii, lecz jako posiadający świadectwa lub atestaty z ukończonego kursu w średnich zakładach naukowych, mają prawo do awansu bez wakansu: 24-go simbirskiego pułku piechoty, Grzegorz *Galicz* — 119,9; 26-go mohylewskiego pułku piechoty, Aleksander *Solowjew* — 119,5; 22-go niżegorodzkiego pułku piechoty, Aleksander *Michajłow* — 119,2; petersburgskiego pułku grenadierów króla Fryderyka Wilhelma III, Tadeusz *Lawrowski* — 117,1; 28-go połockiego pułku piechoty, Jerzy *Poniewicz* — 101,2; 27-go witebskiego pułku piechoty, Włodzimierz *Paszozenko* — 100. Ukończyli kurs 2-jej kategorii z prawem do awansu na wakansie, młodszy podoficerowie: 7-go żmudzkiego pułku grenadierów arcy-księcia Franciszka Karola, Włodzimierz *Zaremba* — 116,9; Paweł *Szewelew* — 116,6; junkrowie: 26-go mohylewskiego pułku piechoty, Grzegorz *Stroilow* — 123; 9-go sybirskiego pułku grenadierów J. C. W. Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza starszego, Leonid *Kustow* — 121,1; 26-go mohylewskiego pułku piechoty, Aleksander *Ribson* — 120,0; 37-go ekaterynburgskiego pułku piechoty J. C. W. Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, Andrzej *Maczyski* — 119,9; 14-go ołonieckiego pułku piechoty, Michał *Afanasiew* — 119,6; 30-go połtawskiego pułku piechoty, Włodzimierz *Szynkiewicz* — 119,3; 5-go kijowskiego pułku grenadierów króla niderlandzkiego, Mikołaj *Sztalen* — 118,3; 14-go ołonie-

ckiego pułku piechoty, Jewgraf *Steganow* — 118; 5-go kijowskiego pułku grenadierów króla niderlandzkiego, Konstaty *Konopak* — 117,4; 32-go kremenczugskiego pułku piechoty, Dominik *Kupec* — 117,4; 38-go tobolskiego pułku piechoty J. C. W. Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza, Piotr *Arapowski* — 116,9; 11-go fanagoryjskiego pułku grenadierów jeneralisymusa księcia Suworowa, Włodzimierz *Wojnow* — 116,7; 28-go połockiego piechoty, Korneli *Połnoczny* — 115,1; 23-go nizowskiego pułku piech., Konst. *Kaliski* — 113,9; 11-go fanagoryjskiego pułku grenadierów jeneralisymusa księcia Suworowa, Piotr *Tiutriumow* — 113,9; 12-go astrachańskiego pułku grenadierów J. C. W. W. Ks. Cesarzewicza Następcy Tronu, Aleksander *Lewaszew* — 113,7; 28 połockiego pułku piechoty, Mikołaj *Ciechanowski* — 113,7. Wszyscy wyżej wymienieni junkrowie zostają przemianowani na portujej-junkrów, na zasadzie rozkazu ministra wojny z r. 1869 N. 103, z wyjątkiem dwóch, Galicza i Michajłowa, ulegających starszemu przemianowaniu z polecenia naczelnika dywizji.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 21 Czerwca (3 Lipca) r. b., w ilości rs. 207 kop. 78, *Raczyńskiemu*, właścicielowi wsi Głuszyn, położonej w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Wieluńskim, Gminie Kuźnica Grabowska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,121, Tomaszowi Hrabieciu *Zamojskiemu*, właścicielowi dóbr Karczów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Biłgorajskim, Gminie Sol, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rsr. 29 kop. 40, Hejmanowi *Grünfeld*, właścicielowi dóbr Sławoszewek, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Koninśkim, Gminie Sławoszewek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w w ilości rs. 2,671-kop. 83, Stanisławowi Hr. *Zamojskiemu*, właścicielowi m. Magnuszowa, położonego w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kozienickim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w w ilości rs. 79 kop. 38, Ubradowieckiej Grecko-Unjatskiej cerkwi, z dóbr Ubradowice, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Moniatycze, wysłane zostało do Depozytu Banku Polskiego.

W rozkazie p. o. Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 172 wydanym, zamieszczono: Podług doniesienia miejscowej służby inżynierskiej, a także objazdowych kontrolerów podatku kopytkowego, okopy okrażające miasto, coraz bardziej ulegają zniszczeniu, co z tej pochodzi przyczyny, że różnego stanu wojskowi i cywilni dla skrócenia drogi, nieustannie przechodzą, a nawet przejeżdżają przez okopy. Z decyzji JW. Jenerał-Feldmarszałka w rozkazie do garnizonu Warszawskiego, wydanym za N. 107, ogłoszone było rozporządzenie, wzbraniające wojskowym przechodzić przez okopy; bez względu jednak na to, wojskowi, widząc przechodzące nieustannie osoby cywilne, niestosują się do wspomnianego rozkazu, w niektórych miejscach osoby prywatne pozwalają sobie nawet kosić trawę i paść bydło, inni znowu spacerują swobodnie po wale, a chłopcy urządzą sobie na takowym zabawy. Ponieważ podobne nadużycia, obok obrywania z wału ziemi, która zasypuje przechodzący przy nim kanał, wstrzymują spadek nieczystości miejskich ścieków i rynsztoków, a tem samem u-

trudniają oczyszczenie i powodują zwiększenie na to wydatków, a nadto gdy osoby przechodzące przez wał, mogą uleść niebezpieczeństwu spadnięcia do kanału, zatem w celu usunięcia rzeczonych nieporządków, polecam Komisarzom Policji Wykonawczej, zalecić miejscowym naczelnikom ucząstkowym i stójkowym, nieustannie czuwać nad czułością okopów miejskich. O wojskowych naruszających porządek, donosić Ober-Policmajstrowi, dla stosownego postąpienia, a osoby prywatne przedstawiać do kary pieniężnej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 26 Czerwca (8 Lipca).

Coraz jawniej okazuje się, iż interpelacja p. Du Miral, była manewrem p. Rouhera, który za jej pomocą chciał oderwać tchórzliwszych i powolniejszych deputowanych od stronnictwa środkowego, domagającego się odpowiedzialności ministrów, wprowadzenie której miałyby mieć następstwem usunięcie p. Rouhera od steru rządu. Organ ministra stanu, dziennik *Le Public* naprzód wskazuje, jakie będzie postępowanie rządu względem interpelacji, tak większości jak i stronnictwa środkowego. Rząd, według tego dziennika, obstaje przy oświadczeniu p. Rouhera podczas otwarcia obecnej sesji, w którym przyrzekł po dojrzałym zbadaniu życzeń i potrzeb kraju uwydatnionych przy wyborach powszechnych, przedstawić odpowiednie propozycje na jesiennej sesji. Rząd dla tego zgodzi się na dopuszczenie interpelacji, aby z rozpraw w tym przedmiocie wyciągnął dla siebie materiał do dalszych prac; ale zmuszanie rządu do udzielenia bardziej określonych zobowiązań nie może mieć teraz miejsca, gdyż potrzebuje on zbadać życzenia, nie pojedynczych odcieni, ale całego kraju, żeby wnieść propozycje któreby zadowolniły ogół.

Umowa w sporze franko-belgickim, nie będzie właściwym traktatem międzynarodowym, lecz będzie obejmowała tylko ogólne podstawy, na zasadzie których towarzystwa kolei żelaznych belgickich i francuzkich będą mogły zawierać umowy, w miejsce obecnie unieważnionych. Twierdzenie jakoby do załatwienia tej sprawy przyczynił się okólnik p. Beusta z 19 kwietnia (1 maja) r. b., oraz rady gabinetu wielko-brytańskiego, udzielone w Brukselli, jest mało prawdopodobne. Ostatniej pogłosce zaprzeczyły dzienniki londyńskie, zaś okólnik p. Beusta bardzo późno oddziałalby skutecznie, gdyż od czasu jego wydania, niejednokrotnie

Młodzieniec znajdował się o sto mil od rzeczywistego świata, od chwili gdy młoda dziewczica, bóstwo jego marzeń zjawiła się mu tak cudownie! owiana mgłą tajemniczą, oprzemioniona jutrzemką pierwszej, zbudzonej w jego sercu miłości!

Zamyslenie Norberta było tak głębokie, że szedł on lub zatrzymywał się machinalnie, za przykładem postępujących przed nim, ojca i jego gościa.

I nie usłyszał ani jednego słówka z rozmowy, jaką zakończyli przy pożegnaniu się wzajemnym:

- Wiesz pan moje ostatnie słowo, rzekł książę.
- Ależ to niepodobna, mości książę! Nigdy!
- Zrobisz to pan w swoim własnym interesie...
- Zresztą, namyśle się jeszcze — mamy wszakże dużo czasu przed sobą i w każdej chwili możemy się porozumieć. A więc, do widzenia mości książę!
- Do widzenia, kochany hrabio! Moje uszanowanie pięknej hrabiance!

„Kochany hrabia” był już daleko, a książę de Champdoce stał jeszcze na miejscu, przysłuchując się odgłosom jego kroków, niknącym w ciemności. Dopiero, gdy był już pewnym że go usłyszy nie może, zawołał:

— *Jarnicoton!* ten jegomość de Puymandour, powinien uważać się za szczęśliwego, że go potrzebuje! Czy widziano też kiedy podobnego łotra?

Wyrzekłszy takie pożegnanie, książę wziął pod rękę Norberta i obadwaj powrócili do zamku — lecz przymus, jaki sobie stary arystokrata zadawać mu-

siał przez cały wieczór, wylewał się zeń teraz w słowach pełnych gorczy i gniewu.

— A przecież, rzekł, jest to jeden z przedstawicieli nowej arystokracji i to uważaj nawet, z lepszego gatunku — gdyż jakkolwiek jest on błaznem ostatniego stopnia i aż do śmieszności próżnym, posiada przecież nie mało inteligencji i prawości nawet. Za lat sto, potomkowie takich ludzi, odebrawszy lepsze niż ich przodkowie wychowanie i ukształcenie, utworzą nową szlachtę, tak samo chciwą przywilejów i wpływów jak i dawniejsza.

Więcej niż przez godzinę jeszcze pan de Champdoce mówił ciągle w tym samym duchu — lecz mógł być mówić i przez całą noc nawet, bez najmniejszej przeszkody — raz dla tego, że syn nie śmiałyby mu przerywać, powtórę zaś z powodu, że go nie słuchał wcale.

Norbert istotnie cały utonął w rozpamiętywaniu swojego spotkania z Dianą: przypominał on sobie obecnie każde jej słowo, każde spojrzenie, widział tę śnieżną pończoszkę zakrwawioną, tę nóżkę zgrabną i jak u dziecka małą — zdawało mu się, że jeszcze dotyka jej ręki, że słyszy dźwięk srebrnego głosu.

Czasem znowu wyrzucał sobie, że podczas tego oryginalnego poznania się z Dianą, okazał się jej nie dość dojrzałym wychowankiem, że w obecności jego musiała być widna ta dzikość o jaką go posądzano. A ona?... Jakąż opinią wniosła o nim z sobą?

Na samą tę myśl, że panna de Sauvebourg mogła

uważać go za gburę, bez wychowania, niegodnego jej zgoła, wściekłość opanowywała młodzieńca.

Kogoż jednak powinien był obwiniać, że jest dotąd tylko nieświadomym prostakiem? że mu nie dano wychowania odpowiedniego urodzeniu i stanowisku w świecie?... Samego ojca tylko! To przekonanie sprawiło, że w tej chwili dawniejsza nienawiść dla księcia przybrała w nim straszliwe rozmiary.

Z tem wszystkiem, to co Djana przewidziała i przygotowała, spełniło się najdokładniej.

Norbert nie mógł ani na chwilę zapomnieć o tem, że panna de Sauvebourg przechodziła codziennie przez to miejsce w którym się wczoraj spotkali. Mógł więc pójść tam umyślnie na jej spotkanie i wynagrodzić niezręczność lub niegrzeczność dzisiejszą.

W tej chwili zdawało mu się, że ma tysiąc rzeczy do powiedzenia Djanie i że znajdzie w sercu słowa zdolne ją wzruszyć nawet.

Ponieważ jednak nieśmiałość mogła go zawieść znowu, postanowił sobie napisać do panny de Sauvebourg list i wręczyć go jej przy spotkaniu.

Niestety! nie był szczęśliwym w wykonaniu tego pomysłu — zdarł bowiem i spalił jakie czterdzieści bruljonów!

Napisać prosto „kocham cię,” zdawało mu się zułchwalstwem i niezdarnością, szukał więc frazesu godnego wyrazić jego miłość szczerą...

układy pomiędzy Francją a Belgią blizkie były zerwania.

Na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych, prezes gabinetu, hrabia Andrassy, udzielił objaśnienia w sprawie kolei żelaznych tureckich. Z objaśnień jego okazuje się, że Porta nie zgodziła się na żądanie Węgier co do zmiany kierunku, swych, mających się budować kolei żelaznych, obstając przy skierowaniu ich tak, aby złączyły się z siecią kolei zmierzających ku zachodniej Europie, ale przystała na połączenie ich za pomocą odnogi z siecią kolei żelaznych węgierskich, pozostawiając Węgom wybór punktu złączenia się w Bosnii, i o to obecnie toczą się układy.

Zapowiedziane przez generała Prima rozruchy republikańskie w Katalonji, już nastąpiły, ale donoszące o nich depeche, odejmują im ważniejsze znaczenie. Dopóki ostatecznie nie będzie obrany monarcha w Hiszpanji, należy być przygotowanym na ponowienie się tam podobnych manifestacji stronnictwa republikańskiego.

W Portugalji izba deputowanych zatwierdziła żądane przez rząd podwyższenie podatków, w skutku czego minęło niebezpieczeństwo przesilenia gabinetu, niemniej jednak usposobienie kraju nie jest najlepsze.

Angielska izba lordów na poniedziałkowym posiedzeniu przyjęła w trzecim odczycie 42 artykuły bilu dotyczącego zniesienia kościoła panującego w Irlandji, prawie bez żadnych zmian.

Wiadomości telegraficzne

* *Peszt, 5 lipca (23 czerwca).* Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, prezes ministrów hr. Andrassy odpowiedział na interpelację, że prowadzi się jeszcze układy w przedmiocie poprowadzenia drogi żelaznej na połączenie z koleją turecką. Rząd turecki pozostawił do woli rządu węgierskiego wybrać punkt dla połączenia z linią bośniacką podług własnego upodobania. Nie ulega przeto wątpliwości, że można będzie porozumieć się co do punktu pożądanego przez Węgry. (*Wolff's T. B.*)

* *Peszt, 6 lipca (24 czerwca).* Izba deputowanych przyjęła po rozprawach ogólnych, większością 203 głosów przeciw 153, projekt do prawa w przedmiocie zakresu władzy sędziów. Część prawicy głosowała z lewicą. (*Tamże.*)

* *Paryż, 5 lipca (23 czerwca).* Wczoraj odbyła się narada deputowanych u p. Brame'a, przewodcy stronnictwa posredniego. W przedmiocie żądania co do odpowiedzialności ministrów, toczyły się rozprawy ożywione. Louvet postawił wniosek, ażeby do wyrażenia „odpowiedzialność ministrów”, dodano wyrazy „łącznie z odpowiedzialnością monar-

chy”. Wniosek ten został odrzucony, i z tego powodu prawdopodobnym jest, że pewna liczba deputowanych, którzy podpisali się na interpelacji, cofnie swoje podpisy.—Cesarz przyjmował wczoraj deputowanego Buffet. — Świętowanie robotników w kopalniach w Bessèges koło Nimes ustało. Pomiedzy właścicielami kopalni i robotnikami w St. Etienne nie zostało jeszcze osiągnięte zupełne porozumienie, lecz spodziewać się należy takowego niewątpliwie. (*Tamże.*)

* *Paryż, 5 lipca (23 czerwca).* Ze źródła wiarygodnego zapewniają, że komisja franko-belgicka nie porozumiała się co do traktatu w właściwym tego wyrazu znaczeniu, lecz wskazała jedynie podstawy, na mocy których interesowane towarzystwa dróg żelaznych zawarą nową konwencję. Zapewniają także, że protokół układów komisji nie zostanie złożony w izbach. Towarzystwo francuzkie drogi żelaznej wschodniej miało już oświadczyć się z gotowością przyjęcia wskazanych podstaw, przyjęcie zaś takowych ze strony towarzystwa niderlandzkiego nastąpi wkrótce. (*Tamże.*)

* *Madryt, 4 lipca (22 czerwca).* P. Calderon i inni deputowani złożyli w kortezach propozycję następującej osnowy: „Zważywszy, że postanowienie, ażeby posiedzenia kortezów nie zostały zamknięte przed uchwaleniem budżetu wydatków, byłoby ułudnem, gdyby każdy deputowany wydal się lub nie był na posiedzeniach, proponujemy kortezom ażeby oświadczyły, że każdy deputowany, który opuści Madryt bez upoważnienia ze strony kortezów, lub który nie będzie bywać na posiedzeniach kortezów w ciągu ośmiu po sobie idących dni bez powodu usprawiedliwionego, będzie uważany jako wyłączonej z kortezów”. — Zapewniają, że gubernator Sewilli podał się do dymisji. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 5 lipca (23 czerwca).* W rozmaitych punktach Katalonji miały dziś miejsce manifestacje na korzyść rzeczypospolitej federacyjnej, lecz nie przywiązują do takowych żadnego znaczenia. (*Wolff's T. B.*)

* *London, 5 lipca (23 czerwca).* Na dzisiejszym posiedzeniu izby lordów, w dalszym ciągu rozpraw nad bilem dotyczącym kościoła irlandzkiego, roztrząsnięto takowy do paragrafu 67-go. Arcybiskup kanterburyjski cofnął swą poprawkę do paragrafu 29-go w przedmiocie uposażeń prywatnych, albowiem hr. Granville przyrzekł w imieniu rządu na uposażenia sumę ryczałtową 500,000 funtów ster. Druga poprawka tegoż arcybiskupa w przedmiocie pozostawienia w posiadaniu duchowieństwa wszystkich dóbr kościelnych, podarowanych przez koronę począwszy od drugiego roku panowania Elżbiety, została odrzuconą 105 głosami przeciw 55; również odrzucony został, 146 głosami przeciw 22, wniosek postawiony przez Fitzwaltera co do odrzucenia paragrafu 41-go (Zniesienie aktu co do seminarjum w Maynooth i wynagrodzenie dla profesorów). (*Tamże.*)

* *Nowy-Jork, 4 lipca (22 czerwca).* Niektórzy dowódcy flibustjerów na wyspie Kubie, odesłani zostali przed sąd przysięgłych. Reszta puszczoną została na wolność. Pułkownik Ryan, jak i

300 jego ludzi, nie zostali aresztowani. (*Corr. Hav. Bul.*)

* (Kurjerek miejski). Ani debiut p. St. Dobrzańskiego w 2-ach znanych sztukach, ani nowy wodewil, tłumaczony z franc. „Nad morzem” nie przynęciły wczoraj publiczności do teatralnej sali — i nic dziwnego! Lipiec ma swoje przywileje, które tylko chyba już taka „Piękna Helena” bezkarnie pogwałca. Z tem wszystkiem w krzesłach i na paradyżu zebrała się gromadka publiczności takiej mianowicie, którą każdy nowy przyczynek do repertuaru sceny tutejszej i każdy debiut prowincjonalnych artystów, żywo obchodzi.—Pan Dobrzański, artysta lwowskiego teatru, a jak się zdaje z wczorajszego debiutu, komik, wybrał sobie na debiut dwie dość różne, choć obiedwie w rodzaju komicznym role: Gerwazego w wybornej komedji czyli przysłowiu dramatycznym Chęcińskiego „Cicha woda brzegi rwie” i w „Siostrze Kasperka”, tego ostatniego. W pierwszej z tych sztuk pan Dobrzański, grał wprawdzie sprytnie i z obmyśleniem nawet, lecz się nie wydał korzystnie z powodu, że publiczność tutejsza przyzwyczajona do wybornej, nieporównanej gry p. Ostrowskiego w tej roli, nie mogła się zadowolnić dobrą może, lecz nierównie słabszą egzekucją nowego debiutanta. Za to, idyotyczną postać Kasperka, pan Dobrzański przedstawił wybornie: od czasów s. p. Majewskiego, artysty przepotężnego talentu do rol lokajskich w najrozmaitszym gatunku — nie widzieliśmy lepszego u nas Kasperka. W każdym razie, i ta rola i cała farsa, należą do tych ostatnich rejestrów blutek, które w Paryżu przedstawiają tylko na bulwarowych, przeznaczonych dla pospółstwa teatrzykach.

O nowej komedji czy wodewilu „Nad morzem” nie wiele powiedzieć da się. Jest to jeden z tych tuzinkowych wyrobów literackiej wspólki paryzkiej, o efemerycznym istnieniu i bez żadnej prawie wartości. Ani myśli, ani dążności, szukać tu nie należy. Kilka niezłych conceptów, pare komicznych sytuacji, pare śpiewek i oto wszystko! Że jednak i lichą sztukę dobrze i starannie odegrać można, dali tego dowód wczoraj, panna Urbanowicz, oraz pp. Tatariewicz i Danse—szczególniej też pierwsza, swoją akcją pełną naiwniejszyczności, swobodą i wyrabiającym się coraz bardziej i coraz przyjemniej śpiewem odznaczyła się istotnie a oklaskami i przywołaniami nagrodzoną została.

— W onegdajszym numerze Kurjera Codziennego, Instytut wód mineralnych istniejący tu półwieku prawie w ogrodzie Krasieńskich zamieścił ogłoszenie, że uwzględniając żądania objawione przez wielką liczbę osób, ażeby wody mineralne, wyrabiane w jego laboratorjach, sprzedawane były i w syfonach także, zawiadamia, iż poczynając od minionego już dnia pierwszego b. m. lipca, wszystkie gatunki wód mineralnych, sprzedają się już w syfonach, tak w samym instytucie, jak również i w aptekach pp. Belkowskiego, Fijałkowskiego, Lilpopa, Stejnera, oraz radcy Wernera.—Nadmienia przytem, że syfony te, opatrzone są kartkami z firmą instytutu, oraz cechą: L. W. S., umieszczoną na ich przyrządzie cynowym. Przy tej sposobności, rzeczonny instytut wód mine-

Wreszcie, nad samem już ranem, zdawało mu się, że utworzył arcydzieło stylu i uczucia.

Rzucił się więc w pościel — lecz sen miał niespokojny i przerywany — a skoro tylko świt ukazał się na niebie, porwał fuzję, gwiznął na Bruna i poszedł czekać na tem samem miejscu, na którym wczoraj widział Djanę na murawie — zemdloną.

Niestety! oczekiwał napróżno!

Godziny upływały powoli, jak chwile męki okrutnej — Djana nie ukazywała się wcale.

Była chwila, w której zniecierpliwiony młodzieniec chciał już pójść do starej Bessan dowiedzieć się tam o Djanie — lecz nie śmiał.

Dopiero po zachodzie słońca, Norbert zdecydował się powrócić do zamku dręczony najokropniejszymi myślami.

Biedny młodzieniec byłby nie uwierzył pewnie, gdyby mu powiedziano, że jakkolwiek niewidzialna dla niego, piękna panna de Sauvebourg była jednak na miejscu wczorajszego wypadku — i że tak postąpiła przez zimne wyrachowanie.

Tak było przecież w istocie.

Dwukrotnie nawet, podczas gdy Norbert oczekując na jej przybycie, oddawał się najwyższej rozpacz, Djana przypatrywała mu się, śledząc bacznie wyraz jego twarzy i ciesząc się oznakami niepokoju i cierpienia.

Był to postęp godny doświadczonej kokietki — a przecież panna de Sauvebourg tylko co wyszła z

klasztoru. Lecz w klasztorach można się nauczyć tego, czego tam nie wykładają wcale.

I nazajutrz także, po zapewnieniu się własnymi oczami że Norbert znów jak wczoraj smutny i zamysłony, oczekuje na nią, byłaby się również oddała niepostrzeżona, gdyby nie drobna pozornie okoliczność: albowiem gdy Djana, napatrzywszy się Norbertowi chciała wracać do domu, Bruno usłyszał szelest jej stóp, zwrócił swój wyzli nos w tę stronę — poczuł śnać onegdajszą znajomość i porwałszy się z miejsca z radosnem skomleniem rzucił się ku ukrytej w krzakach dziewicy.

Nie można było wahać się — Djana zaczęła iść szybko ku ścieżce przez gęste jeszcze krzewy, lecz zaledwie zdążyła wejść na nią, spotkała się oko w oko z Norbertem.

Oboje zarumienili się gwałtownie — ona bardziej jeszcze na myśl, że może Norbert spostrzegł ją gdy z ukrycia śledziła go tak pilnie.

Tak przez kilka chwil stali przy sobie zmieszani z oczami spuszczone, a tak blisko, że tchnienia ich gorejące mieszały się wzajem.

Norbertowi serce biło w piersi jak młotem — czuł że rozum opuszcza go prawie.

Trzymał właśnie w ręku ów sławny list swój... nie śmiejąc go oddać jednak, gdyż w tej stanowczej chwili, wydało mu się i słusznie, że wszystkie napisane tam frazesa były śmieszną i dziecinną deklamacją tylko.

Wszelako żywe natchnienie wsparło go lepiej niż

wszystkie rozmysły i mozolnie układane plany. Zbierając albowiem całą energję, ozwał się, z początku głuchym i nierównym od wzruszenia głosem:

— Jeżeli śmiem przedstawić się pani dzisiaj, czynię to pod wpływem straszliwej niespokojności... Czy byłaś pani w stanie dojść o własnych siłach do Sauvebourg, po owym fatalnym wypadku?

Zatrzymał się w nadziei, że usłyszy jakiś wyraz zachęcający — lecz nie doczekawszy się go, mówił dalej:

— Pragnąłem już biedz do zamku rodziców pani, ażeby dowiedzieć się o jej zdrowiu — lecz zabroniłaś mi pani wspominać komukolwiek o wydarzeniu onegdajsem — a nie chciałbym sprzeciwić się twojej woli za żadne skarby świata...

— Dziękuję, panie margrabio, ozwała się niepewnym głosem Djana.

— Wczoraj, mówił znów Norbert, przepędziłem tu dzień cały, licząc każdą minutę... Czy przebacysz pani moje szaleństwo gdy wyznam, że myślałem sobie: Widziała moja boleść — domysli się niepokoju jaki mną miota, zlituje się nademną i może raczy...

Zamilkł przerażony własną śmiałością, skrępowany myślą, że Djana może go podejrzewać o zarozumiałość uwłaczającą jej godności...

Jednakże panna de Sauvebourg nie zdawała się wcale obrażoną odpowiadając z twarzą pełną wyrazu anielskiej skromności:

ralnych, podaje do wiadomości publicznej, że mając na względzie nietrwałość i niepraktyczność dotychczasowych butelek, wyrabianych ze szkła ciemnego, w których woda sodowa przyrządzana w jego laboratorjach, dotąd sprzedawana była i dążąc nadto do możliwego ulepszenia swoich produkcji, zaopatrzył się w wielki zapas nowych zupełnie butelek, umyślnie wyrabianych z szkła białego, które jako mogące wytrzymać nierównie silniejsze ciśnienie gazu, nie pękają, tak jak dotychczasowe, ze szkoda konsumentów (*), a jako przezroczyste, ułatwiają rozpoznanie okiem cechy (ogród Krasiniskich Nr. 556) wybitej wewnątrz, na korku, takiej samej, jaka na jego wierzchu istnieje, która to cecha, stanowi jedyny, nieomylny dowód tożsamości wody pochodzącej z instytutu. Takie ulepszenie narażając instytut na nadzwyczajne koszty, musiało wprowadzić wpływ na nieznaczne podrożenie dotychczasowej ceny wody sodowej, lecz należy i godzi się nawet mniemać, że publiczność, wyrozumiała na własne dobro, tę podwyżkę, drobną dla pojedynczego konsumenta a konieczną do pokrycia nakładów instytutu, uwzględni i za słuszną uzna, tem bardziej, że tak dotychczasowa cena jako i ilość wody sodowej, nie ulegną żadnej de facto zmianie, a tylko za jakość butelek, poręczającą możliwość przekonania się o prawdziwości zawartej w nich wody, konsument w owej podwyżce dopłaca. Same albowiem butelki chociażby specjalnie dla instytutu tylko wyrabiane za nie nie ręczą, gdyż raz nabyte przez kogoś na własność, z wodą sodową wyrabianą w instytucie, mogą być następnie po wyodróżnieniu, nałane znowu wodą sodową, lecz pochodzącą z lada jakich fabryk które się tak chętnie podszycją pod znaną już publiczności firmę. Że taka zaprowadzona obecnie przez instytut reforma w butelkach przeznaczonych do wody sodowej, znalazła ogólne poniekąd uznanie, najwymowniejszym tego dowodem jest, że począwszy od znanej powszechnie apteki p. Kucharzewskiego, sprowadzającej rozmaite gatunki wód mineralnych, zgodzili się na nią chętnie wszystkie prawie pierwszorzędne firmy tutejsze, jak np. Loursa wraz z jego prokurencją w Dolinie szwajcarskiej, oraz pp. Stępkowskiego, Boquett'a, Dobrycza, Wolfina, Stanisława Rozmanitha i Lippkau'a, którzy wodę sodową, w nowych już tylko, z białego szkła butelkach, od instytutu nabywają.

Przeczytaliśmy to ogłoszenie z niemałą przyjemnością—raz dla tego że sprzedaż wód mineralnych w syfonach, uważamy za dogodną i pożądaną przez wielu, powtóre zaś z powodu nowo zaprowadzonej reformy w butelkach przeznaczonych na wodę sodową, która nam daje sposobność rzucenia kilku słów o tutejszym wyrobie tej tak popularnej dziś wody sodowej, która często i atomu nawet *sody* w sobie nie zawiera. Od czasu, gdy Instytut istniejący od dawna przy ogrodzie Krasiniskich, począł wyrabiać u siebie wodę sodową, napój ten zdrowy i orzeźwiający, znalazł wkrótce taką liczbę konsumentów, że obudzili chęciwość drobnych spekulantów, którzy niezadawalniając się rabatem dawanym przez instytut, a zapewniającym już i tak zysk znaczny przy detalicznej, po altanach lub sklepach sprzedaży, rzucili się sami do fabrykacji tej wody. Odtąd już wodę sodową trzeba było pić z wielką ostrożnością, albowiem nie tylko że sam jej wyrób lichy i nieumiejętny, wstrzymywał amatorów, lecz i niepewność pochodzenia, gdyż fabrykanci owi, nie wahali się nalewać swój wyrób w butelki pozostałe po wodzie pochodzącej z instytutu i za wodę wyrabianą w jego laboratorjach swój lichy fabrykat sprzedawali. Nakoniec i niektórzy z aptekarzy poczęli także wyrabiać wodę sodową, na większą skalę urządzając jej sprzedaż cząstkową po umyślnie budowanych altanach a nawet opatrywać swoje butelki tytułem instytutu, na przyklepionych na nich kartkach. Nie badając w tej chwili czy woda taka była dobrą zupełnie, powiemy dla objaśnienia publiczności, że dwa są tylko w Warszawie, tak zwane Instytuty wód mineralnych, które istnieją przy ogrodach, Krasiniskim i Saskim, gdzie za zupełną dobroć wody poręcza przedewszystkiem kompetentny kierunek miejscowy, a także i ścisła rewizja lekarska, dokonywana tam perjodycznie. Wszelkie zaś inne fabryki instytutami zwać się żadnego nie mają prawa. Zape-

(*) Rozumie się że zmiana zaprowadzona w butelkach, dotyczy jedynie „wody sodowej,” która jako obficie nasyciona gazem, słabsze szkło rozsadza; nie wpływa zaś bynajmniej na butelki, w których Instytut sprzedaje wodę salcerską, za taką samą prawie przez nieświadomych uważaną, a która jako mineralna, nie zawiera w sobie ilości gazu zagrażającej pęknięciem szkła i dla tego sprzedawac się będzie w takich samych jak dotąd butelkach.

wne, nie jest to rzeczą nadzwyczajną ani cudowną wyrabiać dobrą wodę sodową, lecz żeby ona posiadała wszelkie wymagalne przymioty, potrzebuje niezmiernie staranności i sumienności w fabrykacji. Otóż dla czego woda sodowa jak również i wszelkie inne pochodzące z instytutu w ogrodzie Krasiniskim tak powszechnie zyskały uznanie! Tam albowiem, nie tylko za taką staranność i sumiennosc lecz i za umiejętnosc wyrobu, ręczy publiczności ciągle obecność i udział p. Wyszomierskiego, magistra farmacji, znanego już dobrze ze swojej naukowej kwalifikacji i z charakteru zarówno.

Obecnie, przy zamianie butelek dawnych na nowe, ze szkła białego, czyli przy możności natychmiastowego i radykalnego przekonania się o prawdziwym pochodzeniu wody sodowej—publiczność będzie już mogła raz przecież, wymknąć się z siideł anti-sanitarnych, jakie na jej gardło i żołądek, zastawiają pajaki drobnej spekulacji, czatujące po rozlicznych altanach, budkach, bramach i sklepikach, które już swoich mizerynych wyrobów za wodę pochodzącą z instytutu przy ogrodzie krasiniskim, sprzedawać nie będą w stanie.

— Otworzona już jatka przez stowarzyszenie spożywcze, wzniciła podobno wielką niechęć w kucharkach, które tam za markami mięso kupować muszą, i nie dziwnego! utraciły one swoją „koszykową“ dywidendę, która zasilala ich prywatne dochody—ale te panny i panie, posiadają tak niewyczerpane pomysły, że z pewnością potrafią sobie nagrodzić na innych produktach, to co straciły na mięsie, a w najgorszym razie, nie wejdą nadal w służbę do takich domów, w których je traktują w sposób tak nie delikatny!

— Kąpiele wislane wraz z ciepłem, prosperują obecnie—zdaje się jednak że te pożyteczne zakłady, dopiero pod przymusem właściwej władzy zaczną pracować na prawdę ręczniki przeznaczone dla gości—które aż dotąd, raczej do brudnych i pocerowanych ścierek są podobne.

— Bracia Wieniawscy: Henryk (skrzypek) i Józef (pianista), doznają nie małego powodzenia w swoich artystycznych podróżach: pierwszy z nich po odbyciu wycieczki na wschód, gdzie grał w obec Pałdyśzacha w Konstancyopolu, przybył obecnie do Petersburga, z kąd niebawem do Warszawy przyjedzie, następnie zaś uda się do Londynu, gdzie mieszka jego żona i gdzie niedawno jeszcze przebywał brat Józef, który nazbierawszy wawrzynów i gwinei w nowożytniej Kartaginie, odjechał już z tamąd do Wiesbaden, dokąd go zamówiono na szereg koncertów.

— Zabawa loteryjno-fantowa w ogrodzie Saskim, odbędzie się dziś, wnosząc przynajmniej z uwagi na dzisiejszym afiszu teatralnym następującej osnowy: „Bilety (na dzisiejsze przedstawienie opery „Piękna Helena“), sprzedawane będą od godziny 4-jej i to w razie nieprzyjścia do skutku loterii fantowej z powodu niepogody“.

(Loteria fantowa 60-tysięczna). Warszawskie towarzystwo dobroczynności ma honor upraszać, aby osoby które raczyły przyjąć na siebie rozprzedaż biletów do loterii fantowej 60-tysięcznej, najdalej do dnia 15-go lipca r. b. tak bilety nie sprzedane, jako też i pieniądze za sprzedane złożyły, na ręce tych osób, od których bilety do sprzedaży otrzymały; w razie bowiem nie złożenia w terminie wyżej oznaczonym biletów w naturze, takowe uważane będą za sprzedane i cała należność stanie się wymagalną.

(Akt uroczysty). Czytamy w *Dzien. gub. petrokowskim*: We środę, 18 (30) czerwca, w gmachu gimnazjum męskiego petrokowskiego, odbył się akt uroczysty progimnazjum żeńskiego, z okazji ukończenia roku szkolnego. Akt rozpoczął się od odpiewania przez uczennice hymnu: „Jak pełen chwaly.“ Następnie inspektor gimnazjum S. F. Sołncew odczytał sprawozdanie ze stanu progimnazjum za ubiegły rok szkolny. Sprawozdanie to, wysłuchane z przyjemnością, zwróciło na się uwagę publiczności z powodu ożywionego, dokładnego i trafnego zarysu tak charakteru, jak również kierunku i znaczenia wychowania kobiet. Następnie nauczyciel progimnazjum p. Łuczycycki miał mowę „O znaczeniu kobiety w starożytności i w naszych czasach.“ Po tej mowie, małżonka gubernatora rozdała nagrody uczniom, które odznaczyły się postępowaniem w naukach i sprawowaniem się, poczem odpiewany został hymn narodowy „Boże Cesarza chron.“ Ta uroczystosc szkolna odbyła się w obszernym korytarzu gimnazjalnym, przyozdobionym w kobierce i kwiaty; na miejscu wyniosłem postawiony był portret Najjaśniejszego Pana.

(Do kroniki muzycznej) czerpiemy z *Signale für die musikalische Welt* następującą wzmiankę: „Nowy wynalazek, którego nie potrze-

bujemy zazdrościć wielkiemu narodowi. P. Danel ogłosił światu nowy muzyczny system, na zasadzie którego można się nauczyć muzyki bez nut, a nawet bez 5-u zwykłych linii. Nazywa on swój system prawdziwą mową tonową. Siedm nut głównych tonów nazywa on początkowemi francuzkiemi ich głoskami: D(o), R(e), M(i), F(a), S(ol), L(a), i B zamiast S(i); całe, pół, ćwierć i t. d. nuty, oznaczają samogłoskami A, E, J, O, U. Za pomocą połączenia spółgłosek z samogłoskami wykazywane są tony i ich długość, a przez spółgłoski: z, r, l, znaki: krzyżyk, bemol i zniesienia. Znana francuzka ludowa piosnka: „J'ai du bon tabac“ i t. d., według wynalazcy ma być napisana: Du, Ru, Mu Du, Ro Ru Mu Fo Fo, Mo Mo — — —; następnie zaś: Ru Mu Fuz, Mo Mu Fuz, So So, Foz Foz — — —. Brawo! (dodaje *Signale*) jest to prawdziwie francuzka muzyka przyszości. — Według statystyki podanej przez dziennik *Le Peuple*, obecnie jest teatrów: we Francji 337, we Włoszech 298, w Hiszpanji 168, w Angliji 159, w Austriji 152, w Prusach 76, w reszcie Niemiec 115, w Rosji 34, w Belgji 34, w Holandji 23.

(Wiadomości gospodarskie). Z korespondencji z miesiąca czerwca z pow. olkuszskiego (gubern. kielecka) do *Gaz. Pol.* dowiadujemy się, że oziminy, pobudzone zbyt wczesnie ogrzewające słońcem, przetrwały szczęśliwie marcowe i kwietniowe przymrozki, a chociaż maj i czerwiec z małemi wyjątkami odznaczały się w ogóle przymrozkami i pochmurzonym niebem, to wszelako przechodzące deszcze z grzmotami łagodziły temperaturę, pomagały do rozwoju roślin, nadspodziewanie czerstwo i pięknie się przedstawiających. Żyto, uprawiane przeważnie w wspomnianym powiecie, nie zostawia dotąd nic do życzenia; wprawdzie w słomie cokolwiek krótkie, ale za to kłosa pełne i równe. Pszenica, dwurzędowy jęczmień, groch, owies, nawet tatarska zdumiewają swoją postacią, i jeżeli nie zajdą słotne przeskody, obiecują wczesny i obfity zbiór; pomimo w ogóle nie bardzo bogatej w dobrą glebę okolicy; nawet ziemia sapowata w tym roku odznacza się znakomitą bujnością plonu; kłokol przepadł. Ogromne przestrzenie pod uprawę kartofli, z pierwszego już obrobione; jeżeli się w tej sile wzrostu dalej posuwac będą i unikną zarazy, spodziewać się należy równego a może i obfitszego od przeszłorocznego plonu i niższej ceny. (Przed tygodniem na targu w Olkuzsu płacono za korzec kop. 60). Konieczna drugoletnia poniekąd wymarzała, pierwszoletnia, dobrze zasiana, to jest gęsto, bujno; siano zeszłorocznemu równe, sprzęt objoga dosyć pomyslny. Dzewa owocowe, szczególnie wczesniejsze, straciły kwiat przez mrozy majowe. Sprawdzić się może w tym roku przysłowie starodawne, tak jak się sprawdziło w roku zeszłym: „Mało grzybów i owoców, dużo chleba“. Jednakże, brak ciepła i światła, odmienne warunki, pod którymi tegoroczne ziemniaki dojrzewają, może spowodować różnicę w wadze produktów. Pohły ziemne, na gruntach piaskowych owładnęły w niektórych miejscach żytem ozimem, sianem w rżyskach, a zniszczywszy je, przeniosły się na owies i jęczmień, lecz na zwiezłych gruntach nie rzadziły szkód.

(Ratunek przy pożarze). *Dzien. gub. petrokowski* pisze: W nocy z 23 na 24 maja r. b., o godzinie 1-jej po północy, w mieście Petrokowie, na ulicy Jerolimskiej, wybuchł pożar w tak zwanej osadzie Wielka wies, zaludnionej przeważnie przez starozakonnych, których domy drewniane, ściesznie i przedstawiające masę prawie nieprzerwaną, mogły przyczynić się do szybkiego rozszerzenia się pożaru. Lecz przybyłe niezwłocznie oddziały konsystującego w Petrokowie 38-go pułku tobołskiego piechoty i petrokowskiego bataljonu gubernjalnego, przy pomocy miejscowej straży ogniowej, przeszkodziły szerzeniu się ognia, i dzięki przedsięwziętym przez nie środkom energicznym, pożar ograniczył się na zniszczeniu czterech tylko domów. Szczególną uwagę zwrócili na siebie, przez swe poświęcenie i nadzwyczajną gorliwość przy gaszeniu pożaru, szeregowcy pułku tobołskiego, z 2-jej rotę strzelców Ławrow i Osipow, z 3-jej rotę strzelców Jurjew, i szeregowiec z bataljonu gubernjalnego Burszakin, oraz mieszczanin miasta Petrokowa Konstanty Baranowski. Po przełożeniu JW. Generał-Feldmarszałkowi Namiestnikowi o tak chwalebne poświęcenie i gorliwość osób pomienionych, JW. Hrabia raczył udzielić im w nagrodę po pięć rsr. każdemu.

(Nadzwyczajne wypadki). W końcu kwietnia i pierwszej połowie maja, w 10-u gubernjach kraju tutejszego zaszły następujące nadzwyczajne wypadki:

Burze i gradobia. — W gubernji warszawskiej: dnia 29 kwietnia (11 maja) o godzinie 8-jej z wieczora, nadzwyczajna burza połączona z piorunami i gradem wielkości orzechów tureckiego w wielu domach miasta Gostynina poczyniła wielkie szkody. W ogrodach zaś i na polach przyległych połamała drzewa fruktowe i zniszczyła zasiewy. Straty ztąd wynikłe dotąd jeszcze ściśle nie obliczone. — D. 30 kwie-

tnia (12 maja), (w powiecie grodzkim) we wsi Szeligach, o godz. 3 po południu, podczas burzy, piorun uderzył w dom włościanina Dębowskiego, skutkiem czego Dębowski, 2 kobiety i 3 dzieci rażonemi zostały. Dzieci przywrócono do życia i niebezpieczeństwo im nie zagraża, Dębowski po zakopaniu go po głowę w ziemię ożył i znajduje się w rekonwalescencji; dwie zaś kobiety do życia przywróconemi być nie mogły; u jednej z nich Elżbiety Ressel u prawej nogi oderwało 2 palce. W chwili uderzenia piorunu, w mieszkaniu były pootwierane drzwi, okna i komin. Dom nie został uszkodzony. *W gubernji petrkowskiej*: d. 27 kwietnia (9 maja), w powiatach częstochowskim i nowo-radomskim, podczas nadzwyczajnej burzy, spadł grad wielkości orzecha tureckiego, który poczynił wielkie szkody w zasiewach ozimych i jarych. Straty dochodzą do 15,000 rs. *W gubernji kieleckiej*: d. 30 kwietnia (12 ma), (w pow. kieleckim), we wsi Cisowie nadzwyczajny grad połączony z burzą zniszczył na polach włościańskich zasiewy skutkiem czego poniesiono straty na rs. 500. *W gubernji łomżyńskiej*: d. 30 kwietnia (12 maja), o godz. 6 z wieczora, (w pow. pułuskim), we wsi Porządze, gminie Leszczydół uderzył piorun w dom włościanina Bryła, w którym znajdowała się natenczas żona jego Małgorzata i włościanka Marjanna Szwarec. Według zeznania Marjanny Szwarec, piorun wpadł do mieszkania przez otwór piecowy, skutkiem czego pozabawił ją zmysłów, lecz kiedy przyszła do siebie, spostrzegła, że Małgorzata Brył leżała pozbawiona życia przy drzwiach. Na ciele tej ofary żadnych ran nie dostrzeżono, lecz twarz jej nieco była oparzoną, na chustce zaś którą miała związaną głowę i we drzwiach przy których siedziała przed uderzeniem pioruna, znaleziono kilka dziur.

Rabunki, kradzieże, zabójstwa i morderstwa. — *W gubernji kaliszkiej*: dnia 23 kwietnia (3 maja), (w pow. tureckim), we wsi Milkowicach, dymisjonowany żołnierz Ludwik Serafinowicz zmarł skutkiem pobicia przez kowala ze wsi Rzynucha, Ochajskiego. *W gubernji kieleckiej*: d. 1 (13) maja, w m. gubernjalnem Kielcach, skradziono z magazynu solnego z pod klucza, z dopuszczeniem się wylamania zamku, 400 rs. skarbowych pieniędzy. Podejrzany o dopuszczenie się tej kradzieży stolarz Szunke aresztowany. *W gubernji lubelskiej*: w d. 2 (14) maja, (w pow. zamostskim), w lesie Sarachówce znaleziono zwłoki włościanina Jacentego (z nazwiska niewiadomego) pochodzącego z powiatu janowskiego 22 lat mającego, zamordowanego siekierą przez Andrzeja Górę wyrobnika ze wsi Kocudzy w pow. bielgorajskim. Góra po dokonaniu zbrodni zdołał ratować się ucieczką, lecz ściśle poszukiwany jest przez władze. *W gubernji siedleckiej*: z 27 na 28 kwietnia (z 9 na 10 maja), (w pow. bielskim), w m. Kodniu niewiadomi złoścynicy wdarli się do domu b. burmistrza tegoż miasta Józefa Wolińskiego, i powiązawszy domowników skradli biletami kredytowemi rs. 100, w monecie drobnej srebrnej rs. 2, biletami banku polskiego rs. 100 i samowar. — W nocy z 26 na 27 kwietnia (z 8 na 9 maja), w drodze ze wsi Stoku do m. powiatowego Radina, trzech nieznanymi zbrodniarzami napadło na idących z Wohynia starozakonnych Szlamę Horowica i Szymona Millera, których zbawczykami, zabrali rs. 9 k. 70 i paszport wydany do Warszawy przez naczelnika powiatu radzińskiego. Celem wykrycia tych rabusiów, władze zarządziły ściśle poszukiwania. — D. 9 (21) maja w m. powiatowym Radinie, mieszkańcy tegoż miasta Roman Przegaliński 15 i Michał Świętkowski 16-letnie chłopcy, skradli ze skrzynki kościelnej rs. 3. *W gubernji płockiej*: d. 19 kwietnia (1 maja), (w pow. płońskim), we wsi Kosewko pomiędzy pruskimi poddanymi Fryderykiem Ferdynandem (2-chem imion) Kronenbergiem lat 34 i Ferdynandem Baze, znajdującymi się na robocie przyszło do bitwy, w której Beze zabił Kronberga. Winowajca oddany pod sąd. *W gubernji suwalskiej*: włościanka (w pow. wladyslawowskim), z gminy Kudyle, Monika Stankiewicz, znajdując się w brzemniennym stanie, powiła niewczesne dziecko skutkiem pobicia jej przez męża. Stankiewicz chcąc uniknąć kary, zakopał dziecko w ziemię, lecz na uczynku ujęty do odpowiedzialności na drodze sądowej pociągnięty został.

Szczególny wypadek śmierci. — *W gubernji kaliszkiej*: d. 28 kwietnia (10 maja), (w pow. kaliszkim), we wsi Zborowie, żona włościanina Hertmanowskiego wyszedłszy z domu w pole pozostawiła bez dozoru w niezamkniętym mieszkaniu jednoroczne dziecko, któremu świnia odgryzła głowę.

Wypadki. — *Rozbiecie się statku.* — *W gubernji radomskiej*: d. 17 (29) kwietnia, na rzece Wisle (w pow. ilzickim), pod m. Bójjskiem w czasie burzy berlinka płynąca z ładunkiem zboża należącym do kupca z m. Polańca Ichela Roznera, rozbiła się. Rozner pomimo asekuracji poniósł straty rs. 1,827. *W gubernji łomżyńskiej*: niedaleko m. Sokolowa (w pow. pułuskim), na rzece Narwi rozbił się statek naladowany 292 czterwartkami żyta. Statek należał do kupca Kuźmińskiego poddanego pruskiego — a ładunek do kupca Rogozińskiego z Warszawy. Strata niewiadoma.

Samobójstwa. — *W gubernji suwalskiej*: d. 23 kwietnia (5 maja), (w pow. marjampolskim), właściciel apteki w m. Prenach, aptekarz Piot Polakowski (lat 40), rozmyślnie otrul się arsenikiem, i pomimo podanej mu natychmiast pomocy, do życia przywróconym być niemógł. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

Niezwykłe porody. — Dnia 12 (24) maja, zamieszkała pod Nr. 1902 w Warszawie, żona wyrobnika Złota Goldbergowa, powiła niewczesnie troje dzieci, z których dwoje płci męskiej, zaraz po urodzeniu zmarło, a Goldbergowa niebezpiecznie chora. *W gubernji łomżyńskiej*: d. 14 (26) kwietnia, (w pow. ostrołęckim), we wsi Swidnikorek włościanka Ewa Alaj wydała na świat troje dzieci; matka i dzieci pozostają przy życiu.

Pomór bydła w Warszawie: d. 3 (15) i 5 (17) maja za rogatkami wolskimi w domach Nr. Nr. 3106xx/a i 310666/1 padły dwie krowy dotknięte zarazą. Z rozporządzenia władzy lekarskiej padłe bydła głęboko zakopano w ziemi z ponacinaną skórą; celem zaś zapobieżenia szerzeniu się zarazy, wszelkie bydło znajdujące w oborach opieczetowano i przywóz mięsa do miasta przez te rogatki chwilowo wstrzymany został. *W gubernji łomżyńskiej*: d. 22 kwietnia (5 maja), (w pow. ostrołęckim), we wsi Kuninie, gminie Szczawin i 6 (18) maja, (w pow. kolneńskim), we wsi Bużyniu, gminie Jedwabno, na bydło rogatym okazała się zaraza w rodzaju tak zwanej sybirskiej, skutkiem której w Kuninie padło 2 i Bużyniu 4 krowy. Środki zaradcze natychmiast przedsięwzięto. *W gubernji siedleckiej*: d. 7 (19) maja, (w pow. siedleckim), we wsi Dąbrówka-Lug, gminie Skrzec okazała się zaraza na bydło; padło 3 sztuk, lecz przedsięwzięte środki zaradcze przeszkodziły dalszemu szerzeniu się epidemii. — W ogóle w pierwszej połowie maja wypadków śmierci było 101, a mianowicie umarło na apopleksję 6, od pijaństwa 11, utonęło 21, utopił się 1, spaliło się 2, rażonych od pioruna 5, zagorzało 2, od uderzeń wypadkowych 3, otrul się 1, powiesiło się 11, morderstwo 1, dzieciobójstw było 4; wypadków rabunku 1, kradzieży 7; zwłok ludzkich znaleziono 16; burze pannały w 2, gradobicie był w 3, a pomór bydła w 4 miejscowościach.

* (Kronika pożarów). Według otrzymanych wiadomości z 10 gubernij kraju tutejszego, w drugiej połowie maja miały miejsce znaczniejsze pożary w następujących miejscach: 1) W gubernji warszawskiej: D. 21 kwietnia (3 maja), w folwarku Młunek (pow. radziejewski), spaliła się obora z 10 sztukami rógacizny, należącemi do włościan tegoż folwarku; strata 236 rs. — D. 29 kwietnia (11 maja), w tymże samym powiecie na folwarku Sierzechowie, spalił się skład okowity, oszacowany na rsr. 1,500. — D. 15 (27) maja, we wsi Palczewskiej-woli (pow. kalwaryjski), u włościanina Mastalewicza, od pioruna spaliły się zabudowania gospodarcze wraz z majątkiem ruchomym tegoż, 118 rsr. wynoszącym. — 2) W gubernji petrkowskiej: W nocy z 23 (4) na 24 maja (5 czerwca), w mieście gubernjalnem Petrkowie spaliły się 4 domy i kilka przybudowań oszacowanych na rs. 810. — D. 24 maja (5 czerwca), w mieście powiatowem Łodzi spaliło się 5 domów mieszkalnych ze stodołami i innymi budynkami; w zabudowaniach zaasekurowanych poniesiono szkody na rs. 3,310, a w ruchomościach 2,200 rs. — D. 27 maja (8 czerwca), w dobrach Szczawin do majoratu należących (pow. breziński), spalił się skład okowity około 2,000 garnicy, szacowanej na rs. 6,000. — 3) W gubernji kaliszkiej: D. 4 (16) maja, we wsi Żerniki (pow. sieradzki), spaliła się owarzarnia zaasekurowana na rs. 690; o dopuszczenie się zbrodni podpalenia pada podejrzenie ma włościanina Kacpra Tomczuka. — W tymże dniu, we wsi Barczewie (pow. sieradzki), spalił się dom wójta gminy Molskiego, ubezpieczony na rsr. 40. Nadto spaliło się 9 sztuk bydła, 2 konie, 7 owiec, i gotowizną rs. 400; strata wynosi razem rsr. 1,271. Podpalacz Łukasz Kapica oddany pod sąd. — D. 10 (22) maja, w dobrach Galewice (pow. wieluński), spaliła się gorzelnia z wszelkimi aparatami i zabudowaniami gospodarczemi zaasekurowanemi na rs. 4,520. — D. 21 maja (2 czerwca), we wsi Psarach (pow. łęczycki), spalił się skład okowity (6,500 garnicy) niezaasekurowany, z kąd straty poniesiono do 8,000 rs. — 4) W gubernji lubelskiej: D. 18 (30) maja w nocy, w m. Krasnobrodzie (pow. zamostski), spaliły się 22 domy żydowskie z przybudowaniami zaasekurowanemi na rsr. 5,330, w ruchomościach zaś niezaasekurowanych poniesiono straty na rsr. 4,076. — D. 12 (24) maja na folwarku Karolinowce (pow. Krasnostawski), do hr. Tomasza Zamojskiego należącym, spaliła się owarzarnia zaasekurowana na rsr. 650 i niezaasekurowane ruchomości na rsr. 6,000. — 5) W gubernji płockiej: D. 2 (14) maja, we wsi Wólcekrastkowskiej (pow. rypiński), spalił się dom mieszkalny i zabudowania gospodarcze; strata po obliczeniu wynosi rsr. 1,178. — D. 8 (20) maja, we wsi Ciucówce (pow. płocki), spaliła się owarzarnia, stajnie i 466 sztuk owiec zaasekurowanych na rs. 1,300; ogólna zaś strata wynosi rs. 3,315. — 3) W gubernji łomżyńskiej: D. 7 (19) maja o godzinie 11 w nocy, we wsi Mazewie (pow. pułuski), od pioruna spalił się dom zaasekurowany na rsr. 120, a w m. Rogowie (pow. łomżyński), z tejże samej przyczyny w d. 27 maja (8 czerwca) dwie drewniane stodoły zaasekurowane na rsr. 500. — 7) W gubernji suwalskiej: D. 14 (26) maja, we wsi Borowszczyźnie (pow. kalwaryjski), od pioruna spaliła się stodoła ze zbożem, zaasekurowana na rs. 820. — a d. 18 (30) maja, o godzinie 2-jej po północy, w dobrach Kraśniki (pow. sejneński, z tejże samej przyczyny stodoła zaase-

kurowana na rsr. 550. — Ogólna cyfra pożarów 50 *). Wszystkie nieomal powstały albo skutkiem nieostrożności złego urządzenia kominów albo z niewiadomych przyczyn; wypadków rozmyślnego podpalenia było 2, a od pioruna 7. Straty ztąd wynikłe (z wyłączeniem pięciu miejsc, gdzie dotąd nie są jeszcze obliczone) wynoszą około rsr. 60,534. Cyfra ta, naturalnie nie jest rzeczywistą, ponieważ w jednych miejscach szkody są wykazane w majątku zaasekurowanym i nieubezpieczonym. Z porównania zaś strat ztąd wynikłych z pierwszą połową maja cyfra jest mniejszą o rs. 46,616.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie dziś 26 czerwca (8 lipca), powinny być zapalone o godzinie 9-jej wieczorem, a zgazowane o godzinie 1-jej min. 30 rano.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, Jan Powak, rekrut, przykomenderowany do 1-jej rot 54 warszawskiego gubernjalnego bataljonu, splawiając w rzece Wisle od strony Pragi, konia, należącego do pomocnika lekarskiego rzeczzonego bataljonu Sommera, utonął razem z koniem; ciała Powaka niewynaleziono dotąd, a konia wydobyto lecz niezwygo. Poszukiwanie utonionego kontynuuje się. — W cyrkule Zamkowym, Piotr Kolbarczyk, robotnik, pracując przy restaurowaniu Piotra Kolbarczyk, potknął się, spadł z rusztowania i potłukł sobie nieszkodliwie lewą rękę i nogę. Kolbarczyk odesłany na kurację do swego mieszkania.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 18 dziś rs. 1 kop. 18 1/2.
Za frank " " " 32 1/2 " " " 33.
Za złoty reń. " " " 65 " " " 66.

N.B. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Podróż Najjaśniejszego Pana). *Kronszt.* *Wiest.* donosi, że Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu i Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, udadzą się 1 (13) lipca wieczorem do Tranzundu, lecz przybędą wprawdzie do Kronsztadu, gdzie oczekiwać na Niech będzie Cesarski jacht parowy *Sztandar*, na którym Jego Cesarska Mość i Ich Cesarskie Wysokości odpłyną do eskadry. Najjaśniejszy Pan zabawi w Tranzundzie 2 (14) i zrana 3 (15) lipca i wróci do Kronsztadu tegoż dnia wieczorem, lub też 4 (16) lipca zrana. Jego Cesarska Mość zwiędzi w Kronsztadzie kilka fortów i następnie uda się niezwłocznie do obozu w Krasnem-Siole.

* (Podróż Jego C. W. Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza). Z Lipska piszą do *Augsburger Allgemeine Ztg.*, pod datą 25 czerwca: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz opuścił dziś Lipsk, zabawiwszy w nim osm dni, i udał się do Wiesbadenu, gdzie przepędzi na kuracji cztery tygodnie. Następnie Jego Cesarska Wysokość zwiędzi Korfu, gdzie znajdować się będzie na uroczystości chrztu swego wnuka, nowonarodzonego księcia greckiego. Pobyt Wielkiego Księcia w Lipsku miał na celu widzenie się z Jego małżonką, która leczy się tu; dla tego powodu podróż Jego miała charakter ze wszelkich miar prywatny. Wielki Książę zwiędził galerję obrazów w muzeum, oraz drukarnie Gisecka i Devrient'a.

* (Nowe sądownictwo). Według gazety *Mosk. Wied.*, minister sprawiedliwości zamierza w przyszłej jesieni uczynić do rady państwa wniosek względem wprowadzenia nowego sądownictwa w zachodnich gubernjach cesarstwa; obecnie ministerstwo obmyśla środki do pokrycia wydatków w tej mierze. Ponieważ asygnowanie funduszy z kasy państwa uznane jest za niewłaściwe, przeto prowadzone są układy względem zaregulowania wydatków na koszt miejscowej ludności. Słychać, że sekretarz stanu hrabia Pahlen zniósł się w tym przedmiocie z generał-gubernatorami północno-zachodniego i południowo-zachodniego krajów i że wprowadzenie nowego sądownictwa kosztować będzie w okręgu wileńskim 517,000, a w kijowskim 450,000 rsr.

* (Urodzaje). *Odes. Wiest.* pisze: „Obok świetnych nadziei na tegoroczny urodzaj, wielu miejscowościom zagraża niedostatek z powodu braku deszczu. W okolicach Odessy takie miejscowości zajmują przestrzeń 15 do 50 wiorst; niektórzy z gospodarzy chwala się ze swemi zasiewami, a niektórzy twierdzą, że nie będą mieli co zbierać. Słychać, że takie ukrzywdzone miejscowości znajdują się

* A mianowicie: w gub. warszawskiej 10 (w tej liczbie od pioruna 1), petrkowskiej 6, kaliszkiej 6 (w tej liczbie od podpalenia 2), kieleckiej 1, radomskiej 3, lubelskiej 4, siedleckiej 1, płockiej 7 (w tej liczbie od pioruna 2), w suwalskiej 4 (w tej liczbie od pioruna 2).

nietylko w powiatach odeskim i tyraspolskim, ale na północy, a nawet w południowo-zachodnim kraju. Wszelako kraj tutejszy widocznie się ożywił, skutkiem wzmagających się obrotów z zagranicy i podwyższenia cen”.

* (Ludność góralska w kraju kaukaskim). W „Zbiorze wiadomości o górach kaukaskich” (Wydanie kaukaskiego zarządu góralskiego. Zeszyt 1-szy. Tyflis. 1868 roku), czytamy między innymi: Po zestawieniu wszystkich danych o ludności góralskiej, zostającej pod zarządem wojskowo-narodowym, otrzymamy następujące liczby: I. w okręgach obwodu kubańskiego 79,459 mieszkańców płci obojej; II. w okręgach obwodu terskiego 285,569 mieszkańców płci obojej; III. w okręgach obwodu dagestańskiego 425,457 mieszkańców płci obojej; IV. w okręgu zakatańskim 52,215 mieszkańców płci obojej; V. w okręgu suchomskim 64,933 mieszkańców płci obojej. Razem 907,633 mieszkańców płci obojej. Ta miljonowa prawie masa ludności rozpoczyna obecnie nowy byt—byt rozwoju społecznego. We wstępie do „Zbioru” pomienionego powiedziano: „Górale odradzają się chcąc nie chcąc; z zawziętych wrogów naszych, stają się oni naszymi spółobywatelami, naszymi bliskimi braćmi... Otwiera się przed nimi nowy ustrój wyobrażeń i stosunków społecznych; przyszła dla nich pora obznajmiania się ze światłym i obszernym światem życia europejskiego; lecz zarazem i dla nas stanął otworem świat odrębny, zamknięty dotąd w sobie, ze szczególnym ustrojem stosunków domowych i społecznych, świat, który powinniśmy w ten lub ów sposób zbliżyć do ogólnego ustroju naszego życia, ażeby pomiędzy nim i nami nie było dysharmonji. Jeżeli góralom dostała się w udziale niezbędność zaznajomienia się z nami, to z drugiej strony mamy obowiązek moralny przeniknąć do głębi ich całkiem odrębnego życia, i dowiedzieć się dokładnie, z kim i z czem mamy do czynienia, dla tego, ażeby wiedzieć następnie, w jaki sposób można będzie najdogodniej, najłatwiej i najprędzej dopomóc naszym nowym spółobywatelom do wyjścia z ciemnego kąta ich życia na wprost światła i rozległe przestrzenie, stojące otworem dla rodziny ludów europejskich.”

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kraków, 5 lipca (*).

Jdee, wyrażane przez życie, tem mianowicie są wielkie, że wybijają wyłomy w niezwalczonych na pozór przeszkodach. Takie przeszkody stopniowo przełamuje potężna idea panslawizmu. Trudno znaleźć bardziej zaślepionego i zakostniałego przeciwnika wszech-słowiańszczyzny od tutejszego *Czasu*, a tymczasem i on-niedawno; na zadziwienie swych czytelników, odezwał się nie w tonie zwykłego swego programu. Ubolewając w artykule wstępnym z powodu pomysłnego rozpowszechnienia idei rusko-słowiańskich na zachodzie i przyznając, że polacy pozostają na uboczu od ogólnego ruchu. Pismo to wydaje taki na siebie sąd: „Zawsze nas wyprzedzają i przemagają rosjanie, jako posiadający siły. I środki, których nam brak; lecz jeżeli będziemy okazywali opór ruskiemu duchowi, to ostatecznie możemy zginąć w plemiennym kataklizmie, do którego prowadzą teraz te społeczne sławiańskie agitacje”. Ciekawem jest czy *Czas* będzie dalej rozwijał tę myśl, teraz zaś nie ma czasu, dla tego, że codziennie zapelnia swe szpalty, jak i wszystkie galicyjsko-polskie gazety, ćwiczeniami na temat o Kazimierzu Wielkim.

Polacy niewypowiedzianie są radzi, że znalezione zwłoki tego króla, dały im dobry powód do urzędzenia swej „narodowej” manifestacji. Czy gorące ich usiłowania w celu zebrania reprezentantów z różnych odłamków byłej Polski, uwieńczone zostaną pomyslnym skutkiem, to jeszcze kwestja. Agitacja jednak postępuje swoją koleją.

Do liczby niedogodności tutejszego życia powszedniego należy zaliczyć zupełny brak w obiegu drobnej monety, tak że za zmianę 1 zlr. trzeba płacić 1 1/2 centa. Ostatecznie doprowadzi do tego, że zacząć rocznicę asygnacje, jak to było w 1848 r. Monetę wywożą spekulanci za granicę i wczoraj znów został ujęty jeden z nich, który chciał przewieźć do Prus 5,000 zlr.

Do dwóch wychodzących tu pism ilustrowanych, pod nazwą *Włocianin i Kalina*, w krótkie przyłączy się trzecie, pod tytułem: *Djabel*. Będzie to nasładowanie francuzkich pism humorystycznych.

Od czasu do czasu z tutejszych drukarni wychodzą pamety polityczne, najgłópszej i najniegodniejszej osnowy. Autor sławnej „Czarnej Księgi” dla której właściwszym byłby tytuł: „nie chcesz, nie słuchaj, kłamać nie przeszkadzaj,” wydał nową niedorzeczność pod tytułem: „Moskiewskie porządki na Litwie”. Jest to najordynarniejsze przekręcanie

faktów i zlepek bajecznych niedorzeczności, przejętych jadem nienawiści dla wszystkiego co jest ruskie. Do tej samej kategorii książek należy wypuszczony na świat pierwszy zeszyt pseudo, historycznego dzieła pod tytułem: „Dążenia Moskwy nad Dunajem i Bosforem od 1711 do 1866 roku”. Przeczytaliśmy ją w nadziei znalezienia nowych faktów historycznych, lecz okazało się, że pod szumną nazwą ukrywają się nędzne bajeczki. Z.

Paryż, 30 czerwca.

Sesja prawodawcza została otwartą. P. Rouher miał przy tej sposobności krótką przemowę, w której powiedział, że ocenienie rezultatów wyborów pod względem politycznym, nie powinno być przyspieszane. Jaki wniosek należy wyciągnąć z tej powolności wymotywowanej i rozsądnej? Na sesję, która otwartą zostanie w październiku, rząd przygotowuje nowe prawa liberalne. Ci, którzy żywią wielkie w tym względzie nadzieje, czekać będą długo. Tymczasem rozeszła się była pogłoska, że 28-go czerwca, w dniu otwarcia sesji prawodawczej, miało wybuchnąć w Paryżu powstanie. Pisano o tem z kilku większych miast, lecz powstanie to, na które oczekiwali z taką radością nieprzejednani i z taką obawą obywatele paryzcy, ograniczyło się do kilku okrzyków: „Niech żyje Thiers! Niech żyje Gambetta!” gdy dwaj ci panowie ukazali się koło gmachu ciała prawodawczego. Znowu przeto góra zrodziła mysz.

Pamflicista Rochefort skazany został na 3 lata więzienia, na karę pieniężną w wysokości 10,000 franków i na pozbawienie praw politycznych na 3 lata. Około pięćdziesięciu dziennikom wytoczono procesa za ogłaszanie fałszywych wiadomości i za pobudzanie do nienawiści i do lekceważenia rządu. W St. Etienne, rada miejska została rozwiązana i zastąpioną przez radę mianowaną przez prefekta. Wszystko to dowodzi, że instytucje francuzkie wra- stają pod opieką silnego rządu.

Zajście franko-belgickie przybiera coraz wyraźniejsze kształty; dzienniki półurzędowe usiłują uspokoić opinię publiczną, lecz wiem z dobrego źródła, że nie wszystko idzie tak dobrze, jak głoszą. Tak kilka dni temu, ponieważ Belgja dała kilku oficerom pruskim upoważnienie do zwiedzenia fortyfikacji wznoszonych w Antwerpii, Francja wystąpiła do swej sąsiadki z przełożeniami, albowiem upatrywała w tym fakcie czyn nieufności względem niej. W korespondencji z Brukseli do dziennika *Liberté* powiedziano: „Jeżeli rząd cesarski, który wymyślał zajście franko-belgickie jedynie dla tego, ażeby mieć na pogotowiu *casus belli*, sądząc, iż przyszła chwila stosowna, wypowie wojnę, w takim razie dozwolonyby wojskom francuzkim zająć bez wystrzału całą Belgję. Siedlisko rządu belgickiego zostałoby przeniesione w takim razie do Antwerpii, na ufortyfikowanie której uchwalono znowu 1,500,000 franków; czekano by tam, licząc na poparcie ze strony Niderlandów, Prus i Anglii.”

Walka ogólna wybuchła na całej linii w komitecie zjednoczenia (czytajcie rozjednoczenia) emigracji polskiej. Mierosławczycy wraz ze swym przewodcą biorą także udział w tej walce. Wszystko to spowodowanem zostało ogłoszeniem broszury pod tytułem „Prawda o powstaniu z r. 1863.” (*La vérité sur l'insurrection de 1863*). Śledzą nieustannie przywódcy tak zwanych funduszów rewolucyjnych. Jarmund obwinia Gillera, Giller Mierosławskiego, ten ostatni oskarża Miłkowskiego, Guttrego, Radzi-szewskiego i innych. Co wynikiem z tej sprawy komicznej? Życzyćby należało, ażebyśmy dowiedzieli się nareszcie, co zrobiono z deficytem powstańczym. Najzabawniejszą jest w zajściu obecnem ta okoliczność, że każda koterja uniewinnia w zupełności swych członków i zwała kradzież na rachunek innej koterji. Gruczyński i inni stronnicy Mierosławskiego, tego przewodcy demokracji polskiej, oświadczają w deklaracji ogłoszonej drukiem i stanowiącej dalszy ciąg odpowiedzi danej przez Mierosławskiego Miłkowskiemu, że ten ostatni i jego stronnicy są łotrami i że Mierosławski jest prorokiem demokracji.

Około dwudziestu wychodźców polskich zrobiło rozbrat z towarzystwem demokratycznym i udało się do Bukaresztu, gdzie doznają bezwątpienia od władz przyjęcia, na jakie zasługują. X.

Francja.

* (Stronnictwa i interpelacje). Wiadomości o ruchu stronnictw w ciele prawodawczem należy przyjmować z wielką oględnością, są one bowiem sprzeczne pomiędzy sobą. W sferach stronnictwa trzeciego panuje jeszcze widocznie zbyt wielka nie-

pewność co do przypisywanych mu celów, i okoliczność ta nie powinna zadziwiać, albowiem sposób zapatrywania się członków tej frakcji jest w wielu wypadkach bardzo sprzeczny. Co do zamiarów rządu w przedmiocie zapowiadanych interpelacji co do polityki wewnętrznej, artykuł zamieszczony w dzienniku *Public* i podpisany przez p. Dreolle podaje ciekawe wyjaśnienia. Powiedziano tam przedewszystkiem, że rząd wyluszczył jasno swój sposób zapatrywania się w oświadczeniu złożonem przez ministra stanu Rouher'a przy otwarciu sesji. Oświadczył on, że przy wyborach wyszły na jaw nowe życzenia, nowe potrzeby, nowe żądania; rząd zbada takowe i złoży na przyszłej sesji rezultat swych badań. Jeżeli izba chce zastanawiać się obecnie nad ewentualnymi reformami, w takim razie nie może ona żądać od rządu programu dokładnego, takowy bowiem nie może być dziełem ośmiu dni; lecz cel takich interpelacji może zależeć na daniu rządowi wyjaśnień co do życzeń i potrzeb wyborców i na dostarczeniu mu w ten sposób materiału dla jego późniejszych decyzji. W takiej formie, zamiar powzięty przez niektóre frakcje izby mógłby przydać się podczas teraźniejszej sesji. Lecz nie należy iść dalej i domagać się od rządu zobowiązań, obowiązkiem bowiem tego ostatniego będzie zawsze poznać z życzeń pojedynczych, żądania całego kraju, i tworzyć dzieło odpowiadające wymaganiom ogółu. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wpyw interpelacji). Dzienniki paryzkie bardzo różnego są zdania co do projektu interpelacji środka lewego. *Moniteur universel* przypisuje jej podwyższenie kursów na giełdzie paryzkiej. Nikt na giełdzie nie wątpi, powiada ten dziennik, że gdyby wskutek tej interpelacji utworzyło się ministerstwo odpowiedzialne, i gdyby kraj był wreszcie zapewnionym, że z dnia na dzień nie będą już powtarzały się ważne i niepokojące wstrząśnienia ani na wewnątrz a przedewszystkiem na zewnątrz, kurs papierów publicznych podniósł by się natychmiast na dwa do trzech franków i wkrótce doszedłby do normalnego stanu, którego od kilku lat nie osiągnięto, pomimo niezwyklej obfitości pieniędzy umieszczonych na pewnych hipotekach. *La France* sądzi przeciwnie, że twórcy projektu mogą doprowadzić ostatecznie do wybuchu rewolucji, przekonani że dążą do otrzymania wolności. Prawda znajduje się zapewne w środku pomiędzy temi krańcowymi zdaniem. (*Nord.*)

* (Kwestja franko-belgicka). Dziennik *Patrie* pisze pod datą 5-go lipca: „Zapewniają, że protokół narad komisji franko-belgickiej został ukończony i że nie wywołał żadnego zarzutu. Prace komisji zostaną przeobrażone na konwencję międzynarodową, zgodnie z umową zawartą pomiędzy obu rządami”.

* (Zgromadzenia robotników). Dnia 4 lipca odbyły się publiczne zgromadzenia robotników w Saint-Etienne. Nie sprowadziły one żadnego rozruchu i robotnicy rozeszli się bez potrzeby wmięszania się władz. (*La Fr.*)

Włochy i Rzym.

* (Sobór powszechny). Udział reprezentantów rządów świeckich w soborze powszechnym, uważany jest w samym Rzymie jako nieprawdopodobny, albowiem *Civiltà Cattolica* z 3-go lipca donosi, że w ostatecznym, przez papieża zatwierdzonym planie ozdobienia kościoła św. Piotra, w którym odbywać się będą posiedzenia soboru, nie ma wcale wzmianki o krzesłach dla postów obcych mocarstw. (*Nordd. A. Z.*)

Hiszpanja.

* (Manifest don Carlosa). W manifestie tym książę madrycki robi przegląd różnych kwestij politycznych, religijnych, socjalnych i ekonomicznych swojego czasu i rozwiązuje je w sposób zbyt burboński. Don Carlos nie sądzi, ażeby mógł potrzebować wszystkich dla wstąpienia na tron swoich przodków; ale ogłasza, że oszukują lud, mówią mu, że jest samowładnym. W polityce prawo boskie władzę tę utwierdza. W kwestji wolności sumienia przypomina on, że istnieją konkordaty, które powinny być ściśle szanowane i religijnie wypełniane. W ekonomji politycznej potępia on wolność handlu jako smutny bąd. (*La Fr.*)

Portugalia.

* (Podwyższenie podatków i położenie kraju). Portugalska izba deputowanych uchwaliła 30-go czerwca żądane przez rząd podwyższenie podatków; przesilenie przeto finansowe, które trapiło kraj od roku przeszło i które spowodowało tak

(*) Korespondencja ta wzięta jest z *Warsz. Dniew.*

liczne zmiany w ministerstwie, zostało na ten raz zażegnane. Pomimo to usposobienie umysłów w kraju jest nie najlepsze, i takowe pogorszy się jeszcze bardziej z powodu zjawienia się w rozmaitych miejscowościach zarazy na winogrona. (Nordd. A. Z.)

Niderlandy.

(Interpelacja). Na posiedzeniu drugiej izby niderlandzkiej z 2-go lipca, miało miejsce wydarzenie, które wywarło bolesne wrażenie. P. van Sympeseyn wystąpił do ministerstwa interpelację, czy prawdą jest co piszą do niego z brzegów Gwinei. Donoszą mu mianowicie, że dwaj oficerowie, jeden podoficer i ośmiu majtków z parostatku wojennego Amstel, przedsięwzięwszy 26-go maja spacer w szalupie tego parostatku i wylądowali na brzegu, zostali wzięci do niewoli przez murzynów, którzy zamordowali w sposób okrutny oficerów i podoficera. Minister osad powstrzymał się od odpowiedzi na tę interpelację, albowiem takowa wystosowana została do całego ministerstwa, w izbie zaś znajdowało się tylko dwóch ministrów. (Nordd. A. Z.)

Azja.

(Położenie rzeczy w Japonji). Journal officiel podaje następujące wiadomości z Japonji, dochodzące do 11 maja: Mikado wrócił do Jeddo, dokąd zwolani zostali daimiosy dla wzięcia udziału w zgromadzeniu walnem, które naradzać się będzie nad kwestjami wielkiej wagi, dotyczącymi organizacji politycznej Japonji. Drugie zgromadzenie, rodzaj izby niższej, które składa się z 227 delegowanych z daimiatów czyli prowincji, funkcjonuje już od niejakiego czasu. Flotylla mikady, przeznaczona do działania przeciw powstańczym keraisom, udała się do zatoki Awo Mori, gdzie zgromadziły się już siły zbrojne rządu. Władze japońskie, powodowane życzeniem przywiedzenia na drodze przełożeń do posłuszeństwa poddanych wprowadzonych w błąd, kazały porozlepieć w Hakodade proklamację, wzywającą keraisów, żeby wrócili do swych obowiązków, i przyrzekającą im w takim razie przebaczenie ze strony mikady.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 26 Czerwca (8 Lipca).

Kalendarz.

W piątek, 27 czerwca (9 lipca), — św. Cyryla biskupa i Anatolji. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 51; zach. o godz. 8 min. 18.
W sobotę, 28 czerwca (10 lipca), — św. 7-u braci męcz. synów Felicjuszów. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 52; zach. o godz. 8 min. 17.

Stan pogody.

Table with columns for weather conditions: Dziś z rana, Wczoraj, Barometr, Termometr, Stan nieba.

Największe ciepło + 19°7, R. Najmniejsze ciepło + 12°1, R.
Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 4.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — Dziś, we czwartek, opera w 3-ach aktach, Piękna Helena. — Osoby: Parys, syn Priama — p. Filleborn; Menelaus — p. Szczepkowski; Helena, jego żona — pani Dowiakowska; Agamemnon — p. Prohazka; Orest, jego syn — panna Kwiecińska; Kalchas, wielki wróżbita Jowisza — p. Kozłowski; Ajax 2-gi — p. Szczyński; Bacchis służebna Heleny — panna Gobert; Leona — panna Rutkowska, Partenis — panna Herman — (dwie powyższe wesołe córki Grecji); Eutykles kowal — p. Borawski; Filokomes, sługa Kalchasa — p. Krupński; Niewolnik — p. Jejda. — Jutro, w piątek, komedje Słuby Panienski i Nad morzem. — (po cenach teatru rozmaiteści). — Wczoraj, we środę, dawano przysłówie dramatyczne Cicha woda brzegi rwie; komedje Nad morzem, i krotoczwile Siostra Kasperka, było osób 216.

Bilety sprzedawane będą, od godziny 4-ej i to w razie nie przyjścia do skutku loterji fantowej z powodu niepogody.

DOLINA SZWAJCARSKA. — Dziś i codziennie, Concert B. Bilsego, dyrektora królewsko-pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, Koncerta symfoniczne. — Jutro, w piątek: — I. Uwertura z op. „Józef w Egipcie”, Mehula; Hofball-tanze,

walc Straussa; „Piękna gwiazda”, duet Kücken; „Zaczarowany róg Oberona”, fantazja Wieprechta. — II. Uwertura z op. „Obłędzenie Koryntu”, Rossiniego; „Wspomnienie Cowentgarden”, walc Straussa; a) Arja z op. „Don Juan”, Mozarta (solo na puzon wyk. p. Künzel); b) Solo na arfę Parish Alvarsa, (wyk. p. Wenzel); Potpourri z op. „Trubadur”, Verdiego. — III. Uwertura z op. „Raymond”, Thomasa; „Miasto i wieś”, polka-mazurka Straussa; „Canzonetta” z Es-dur kwartetu, Mendelsohna-Burtholdy; „Nad morzem”, pieśń Schuberta. — Początek o godzinie 6 1/2. — Cena wejścia kop. 20. — Wczoraj, było osób 370.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowski). — Otwarty w Niedziele i Czwartki.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowski), w pawilonie na lewo, we Czwartki i Niedziele bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Codziennie, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej). — Dziś i codziennie, przedstawienia Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich. — Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godzinie 8-ej. — Wczoraj, było osób 180.

ALKAZAR (ulica Królewska). — Jutro i codziennie, przedstawienie trupy niemieckich artystów, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7 1/2. — Wczoraj, było osób 377.

TIVOLI. — Dziś i codziennie przedstawienia humorystyczne-wokalne w języku polskim i tańce przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. E. Kleczyńskiego. — Zaczyna się o godzinie 8-ej wieczorem. — Wczoraj, było osób 178.

KASSINO (przy ulicy Ś-to Krzyżkiej). — Dziś i codziennie, przedstawienia humorystyczne w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. — Początek o godzinie 8-ej. — Wczoraj, było osób 98.

ELYSIUM (dwuniej pod Lipką, ulica Przejazd N. 5). — Dziś i codziennie, Przedstawienie północno-niemieckich śpiewaków i dramatycznych artystów. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem. — Wczoraj, było osób 221.

W DOLINIE PRAGSKIEJ. — Dziś i codziennie, humorystyczne przedstawienia składające się ze śpiewów, tańców i sztuk magicznych, pod dyrekcją p. Bukowskiego. — Początek o godz. 7 1/2.

TEATR-RAPPO. — Cyrk i teatr mały p. Broekmana. — Dziś i codziennie, Wielkie przedstawienie. — Otwarcie cyrku o godzinie 6 1/2. — Początek o godz. 7 1/2. — W dni niedzielne i świąteczne dwa przedstawienia; pierwsze o godzinie 4-ej, drugie o godzinie 7 1/2. — w niedzielę, d. 29 czerwca (11 lipca), nieodwołalnie ostatnie przedstawienie. — Wczoraj, było osób 76.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — codziennie, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rozlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — Dziś i codziennie, Wystawa widoku zamku Freieschloss i miasta Freimarkt w Styrii z drzewa korkowego. — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskimi, zakład gastronomiczno-spacerowy, codziennie jest otwarty. — W niedziele i każde święto grywa orkiestra w pełnym komplecie. — Początek o godzinie 5-ej. — Wejście w dni świąteczne kop. 15. — Dzieci bezpłatnie.

* Przyjechali do Warszawy: generał-adjutant księżę Golicyn i generał-major Kryłow, z Petersburga; generał-major Sawicz, z Siedlca; — wyjechali: generał-lejtnanci: Zabolockoj i Batezatul, kom. administr. Frejgang, za granicę; generał-major Weliaminow, do Siedlca.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warszaw. i warsz.-bydgoską osób 744, wyjechało osób 747; — koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 227, wyjechało osób 246; — koleją żelazną warsz.-terespolską przyjechało osób 184, wyjechało osób 190; — statkami parowemi przyjechało osób 18, wyjechało osób 38; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 121, w tej liczbie z zagranicy 11, wyjechało osób 212, w tej liczbie za granicę 6.

* Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone, w dniu 25 (7) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanymi markami: Rozen w Petersburgu, Hammer w Katowicach, Stopczyk w Lublinie, Sulkowski w Klampowicach, Paciejewski w Plocku, Rudolf w Suwałkach, Szostkowska w Łodzi, Frydman w Lublinie, Krnecki w Malkini, Tuchsznajder w Kaźmierzu, Hafkie w Woli boglewskiej, Kosicki w Borznie, Zawadzki w Złoczewie, Massaleska w Plocku, Gubernator w Radomiu, dwa listy bez adresu, — listów miejskich sztuk 11, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 15 sztuk listów na

koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 25 (7) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 75, wyzdrowiało 55, umarło 6, pozostało 1691 (mężczyzn 798, kobiet 893), z nich w szpitalu starozakonnym mężczyzn 151, kobiet 171.

* Dnia 25 (7) b. mies. i roku, urodziło się: chrześcijan: płci męskiej 8, płci żeńskiej 10; starozakonnym: płci męskiej 4, płci żeńskiej 4, razem 26; — zawarło śluby małżeńskie: par: chrześcijan 4; starozakonnym —; — umarło: chrześcijan: płci męskiej 9, płci żeńskiej 9; starozakonnym: płci męskiej 5, płci żeńskiej 4, razem 27.

Ceny Targowe.

dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1869 roku.

Table with columns: RODZAJ PRODUKTOW, Czwert rsr. kop., Korzec od — do ruble sr. i kopiejki. Rows include Pszenica, Żyto, Jęczmień, Owies, Groch polny, Kartofle, Pud siana, Dowozy, Owsa, Wiadro okowity, Garniec.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1869 r.

Table with columns: MONETY, PAPIERY, WEXLE. Rows include Pół-Imperjały Rosyjskie, Dukaty Holenderskie, Obligacje Skarbu, Bilety Skarbu, Obligacje Czystk, Certyfikaty Banku, Listy Zastawne, Akcje Głównego Towarzystwa, Akcje Drogi Żel., WEXLE: Berl., Wroclaw, Gdańsk, Hamburg, Londyn, Paryż, Wiedeń, Petersburg, Moskwa.

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 16%.
* " " " od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 41%.

KURSA TELEGRAFICZNE

AGENTURY RUDOLFA OKRĘT z Berlina, d. 25 Czerwca 7 Lipca, 1869 roku.

Table with columns: Z BERLINA, Z WIEDNIA, Z PARYŻA, Z LONDYNU. Rows include Bilety Banku Rosyjskiego, Wexle na Warszawę, Petersburg, Londyn, Paryż, Hamburg, Wiedeń, Listy Zastawne, Listy Likwidacyjne, Obligacje Skarbowe, Koleje Rosyjskie, Akcje Drogi Żel., Akcje Drogi Żel. Terespolskiej, Akcje Drogi Żel. Warszawskiej, Akcje Drogi Żel. Warszaw.-Bydgoskiej, Nowa pożyczka premjowa, Pożyczka Stieglitz, 5% Listy Zastawne Roskie, Zyto na targu, Wexle na Londyn, Hamburg, Paryż, Pożyczka Narodowa, 5% Metaliki, Akcje Banku Kredytowego, Renta 3%, Renta Włoska, Akcje Kredytu Ruchomego, 3% Papiery (Consols).

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНИЯ И ПРИВИЛЕГИИ.

N. D. 4541.

Prezjdujący w Radomskiej Komisji do Spraw Włóścianskich, wzywa wolno praktykujących wykwalifikowanych Jeometrów, przedewszystkiem posiadających patenta klasy II, a życzących sobie zajmować się szczegółowemi pomiarami gruntów włóścianskich w Radomskiej Gubernji, aby dla zrobienia w tym celu ukłádów i niezwłocznego przystąpienia do robót, zgłaszali się listownie do biura Komisji w Radomiu, komunikując swoje adresu nie później jak do dnia 1 (13) Lipca r. b.

Z powodu znacznej liczby wsi potrzebujących szczegółowego pomiaru, znajdują oni zajęcie przez całą porę letnią i jesienną a wynagrodzenie za czynność proponowane jest od 15 do 20 kopiejek za morgę 300 prętową miary nowopolskiej.

4-5 Radom d. 17 Czerwca 1869 r.

N. D. 4448. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

Na основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Апрѣля сего года, поступило въ оный прошение Г. Арманго о выдачѣ иностранцу Тесье-дю-Мотэ 10-лѣтней привилегіи на способъ превращенія чугуна въ литую сталь или въ литое желѣзо.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4449. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Апрѣля сего года, поступило въ оный прошение Г. Арманго о выдачѣ иностранцу Шаспо 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованіи въ иглочатомъ ружьѣ его изобретенія.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4450. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 4 Мая с. г. поступило въ оный прошение Г. Гардиссала о выдачѣ иностранцу Ивану Ларманжа 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованіи въ устройствѣ желѣзныхъ дорогъ и подвижнаго ихъ состава.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4451. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 15 Апрѣля сего года, поступило въ оный прошение Почетнаго Гражданина Пресса о выдачѣ купцу Едкевичу 5-лѣтней привилегіи на стиральный приборъ.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4452. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 16 Апрѣля с. г. поступило въ оный прошение Инженеръ-Подполковника Павла Глазенапа о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на способъ проложенія желѣзныхъ дорогъ на болотахъ.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4453. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 25 Апрѣля сего года поступило въ оный прошение Финляндскаго уроженца Ивана Эттингера о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на приборъ для обученія дѣтей письму.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4454. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 16 Апрѣля сего года поступило въ оный прошение Варшавскаго уроженца Увана Равецкаго о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на паровой цилиндръ съ непрерывно вращательнымъ движениемъ.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4455. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 28 Апрѣля с. г. поступило въ оный прошение Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Ричарду 10-лѣтней привилегіи на машину для раздробленія, измельченія и смѣшиванія различныхъ матеріаловъ.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4456. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 28 Апрѣля сего года поступило въ оный прошение Самарскаго колониста Эйфорта о выдачѣ профессору Воксу 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованный способъ приготовления стеариновой и олеиновой кислотъ.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

N. D. 4457. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 28 Апрѣля сего года поступило въ оный прошение Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Кашину 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованное устройство стыковъ и стылокъ на желѣзныхъ дорогахъ.

3-3 Г. Варшава, 6 Іюня 1869 года.

ОТВАРЧІЕ СПАДКОВЪ. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 4699. *Реjent Канцелярji Зіеманьскіей в Варшавіе.*

Po zaszłej w dniu 23 Maja 1868 r. śmierci Alojzego Kosteckiego, wierzyciela sumy rsr. 1,500 pod Nr. 47 na dobrach Radoszyn, a pod Nr. 24 na dobrach Drop' w Powiecie Radymińskim Gubernji Warszawskiej leżących, w dziale IV wykazów hipotecznych zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 4 (16) Października 1869 r. w kancelarji hipotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 19 (31) Marca 1869 r.

1-1 Teofil Brzozowski.

N. D. 4698. *Реjent Канцелярji Зіеманьскіей в Варшавіе.*

Po zaszłej w d. 6 (18) Maja 1869 r. śmierci Łukasza Berent właściciela dóbr Kołacin z przyległościami w powiecie Brzezińskim Gubernji Piotrkowskiej położonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na d. 16 (28) Stycznia 1870 r. w kancelarji hipotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1869 r.

1-1 Teofil Brzozowski.

N. D. 4700. *Реjent Канцелярji Зіеманьскіей в Варшавіе.*

Z powodu nastąpięcej śmierci: Jana Żłobina, wierzyciela kapitałów: a) rs. 3,000 na nieruchomości w osadzie Targówku z powiatu Warszawskiego Nr. 82 lit. B oraz na nieruchomości w tejże Osadzie pod Nr. 5 położonych; b) rs. 2,000 na nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 277 lit. C sytuowanej; i c) rs. 1,800 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 327 ubezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na d. 2 (14) Lutego 1870 r. w kancelarji hipotecznej wyznaczony zostaje.

1-1 Juljan Paklowski.

N. D. 2296. *Писарз Сѣду Pokoju в Марjамполи.*

Podaje do wiadomości, że z powodu śmierci Jankiela Owsejja dwóch imion Berwalda hipotecznie ustalonego, właściciela połowy dwóch nieruchomości oddzielnie uregulowaną hipotekę mających, jednej pod Nr. dawniej 93 teraz 99, drugiej zaś pod Nr. 100 w mieście Marjampolu położonych, otworzył się spadek. Wzywam przeto interesantów, aby z dowodami w dnia 15 (27) Września r. b. 1869 w kancelarji podpisanego pod prekluzją stawili się.

Marjampol d. 12 (24) Marca 1869 r.

2-2 B. Skłodowski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 4694. *Сѣд Pokoju в Млавіе. Wydziałъ Hipoteczny.*

Ogłasza, że z powodu żądania regulacji nowych hipotek:

1. Domu w mieście Szreńsku Powiecie Mławskim przy rynku pod Nr. policyjnym 18 stojącego wraz z placem, do własności Hersza Jakóba dwóch imion Kowalsman należącego, od poprzedniego właściciela Salomona Działki nabytego.

2. Domu murowanego z oficyną piętrową drewnianą nowo pobudowaną z wszelkimi zabudowaniami i placem na którym stoją, z prawem wspólnego wjazdu w mieście powiatowym Sierpcu pod Nr. 74b, przy ulicy Płockiej położonych, przez Ignacego Podgórskiego prawem własności od poprzednich właścicieli Emilji i Juljana małżonków Podgórskich z nieruchomości

ści dawniej pod Nr. 74 i 75 położonych (po oddaniu przez tychże Herszowi Szreńskiemu część tychże nieruchomości) nabytych, i

3. Części wsi Kocięcino Tworki w Okręgu Mławskim położonej, dawniej do Szymona Szawłowskiego należącej, od Antoniego-Pawła i Jana Kocięckich przez tegoż nabytej, obecnie do własności Tomasza i Stanisława braci Szawłowskich synów pierwszego doszłej.

Takowa regulacja wszystkich wyżej wymienionych nieruchomości odbędzie się w Sądzie tutejszym w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b., wzywa przeto interesantów, ażeby w terminie tym z dokumentami prawa ich wspierającymi, osobiście lub przez pełnomocników urzędowo i szczególnie umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do prokoku regulacji podali, w razie bowiem przeciwnym, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel którejkolwiek z wywołanych wyżej nieruchomości nie stawili się, ten na żądanie interesanta na karę od rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i stosownie do art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Decyzje jakie z powodu powyższych regulacji zapadną, ogłoszone zostaną następnego dnia to jest 24 Października (5 Listopada) r. b. od którego czasu do odwołania się upływać zacznie.

Mława d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1869 r.

Podsek, Asesor Kolegjalny, Sieradzki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4524. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętownane deklaracje, na roboty budowlane w barakach rekrutkich na Pradze w terytorjum oznaczonym na ogólnym planie lit. a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, a to od sumy anszlagowej na rs. 8,366 k. 49 1/2 ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętownane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrebiania poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże wadnym w ilości rs. 837 i na koszt ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymujemy się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

N. D. 3669.

RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA W PETERSBURGU,

z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod bardzo korzystnymi warunkami.

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach sprawiedliwych, z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzącego z dnia 6 (18) Września 1868 r. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,

MIKOŁAJ ROTWAND.

Bióro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745/6 obok gmachu Bankowego. 6-7-16610.

N. D. 4564.

Die Schlesische Zeitung, erscheint täglich und hat den debit in den Kaiserlich-Russischen Staaten.

Abonnements-Preis: pro Vierteljahr 3 Rub. 15 Kop.

BRESLAU,

Verlag von Wilh. Gottl. Korn.

3-3

(8169)

N. D. 4522. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 3,586 na rsr. 18, 3,587 na rsr. 20, 7,009 na rsr. 15, 8,041 na rs. 22 i 12,886 na rs. 18 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w sześć tygodni od dnia 14 Czerwca 1869 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikaty biletów wydane zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

2-3-8032

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4526. Bank P. o. s. k.
Podaje do wiadomości, że w dniu 16 (28) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Banku Polskiego w Warszawie, odbędzie się publiczna licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na dostawę dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechociuku ciernia w suopach kóp 90. Cena do licytacji in minus ustanawia się na rs. 25 za jedną kopę snopów ciernia, dostawa ma być ukończoną do końca Czerwca 1870 r. w perze zimowej 1869/70 r. lub za otwarcia wpr-awu na rzece Wiśle 1870 roku. Kontrakt sprzedany będzie z podejmującym się dostawę na najniższą cenę z należycie przyrzadającej potrącony będzie 1% na fundusz Stowarzyszenia Górniczego, nadto utracujący się przy licytacji, poniesie koszt ogłoszeń licytacji, tudzież do licytacji wymagane jest rs. 225 w gotowości lub papierach publicznych procentowych, kaucja zaś wynosi 1/4 części zalicytowanej sumy.
Deklaracja winna być wpisana wedle wzoru jak poniżej.

Wzór do deklaracji.
W skutek ogłoszeń Banku Polskiego z dnia 16 (28) Lipca niniejszą deklaracją, że podejmuję się dostawę do Zakładu Warzelni Soli w Ciechociuku, ciernia w suopach kóp (wypisać literami) pod warunkami jakie znajdują się w ogłoszeniu (wypisać literami).

Kwit na złożone wadium rs. (wypisać literami) (podpisać).
Adres: Do własnych rąk J.W. Prezesa Banku Polskiego, deklaracja na dostawę ciernia dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechociuku. Makulec.

N. D. 4544. Варшавское Губернское Правление
На приспособление для помещения конскриптов и рекрутского присутствия в острожныхъ въ Предмѣстїи г. Варшавы, Пратъ, деревянныхъ Бараконъ, приобретенныхъ съ разрѣшенїемъ Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ отъ города, будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленїи въ 12 часовъ дня 7 (19) Юня с. г. публичные торги, съ пониженїемъ отъ сѣтїи суммъ 8,604 руб. 55 1/2 коп. Работы относящїеся къ настоящему подряду заключаются въ приспособленїи для жилья въ зимне время половинн барака №1 и всего барака №2 въ постройкѣ новой кухни, отхожихъ мѣсть, вымощенїи двора устройствїемъ санарей и постройкѣ новаго забора. Желающїе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ торговое присутствїе въ г. Варшавѣ находящееся въ здавїи Губернскаго Правленїя, 7 (19) Юля въ 12 часовъ дня и представить въ залогъ наличными деньгами или кредитными бумагами принимаемыми въ залогъ по подрядамъ съ казною 1/4 часть представленной къ торгамъ суммъ т. е. 860 руб. 45 1/2 коп.; торги же лїдо за которыми останется съ торговъ подряда, обязано въ продолженїи трехъ дней доплатить залогъ въ размѣрѣ одной пятой части состоящейся на торгахъ подрядной суммъ.

Подробныя условїя и сѣтїе исчисленїе работъ желающїе могутъ разсматривать въ Военно-Полицейскомъ Оудѣленїи Губернскаго Правленїя, еженежно въ присутственныя часы т. е. съ 9 часовъ утра, по 3 часовъ по полудни.
Г. Варшава, дня 18 Юня 1869 года.
Вице-Губернаторъ, Давидовъ.
1-3 Свѣтъникъ, Пухалскїй.

N. D. 4549. Радомское Губернское Правление
Такъ какъ некоторые арендаторы отказались отъ предоставленнаго имъ права арендовать еще въ продолженїи одного года содержимыя ими въ Илжецкомъ Уездѣ подушныя мѣвнїя, то Губернское Правленїе на основанїи журнальнаго постановленїя состоящагося 10 (22) Юня с. г. снмъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣнїе, что 4 (16) Юля с. г. въ Управленїи Илжецкаго Уезднаго Начальника будутъ производиться публичные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержанїе съ 19 Юня (1 Юля) с. г. по такое же число 1872 г. слѣдующихъ статей а именно:

1. По приходскихъ земель въ Вонхоцкѣ, отъ 20 руб. 30 коп.
2. По приходскихъ земель въ Скаржискѣ Костельномъ 260 руб. 25 коп.
3. Земель принадлежащихъ 3-мъ Мансїонарїямъ въ г. Илжѣ, отъ 210 руб. 4 коп.
4. По приходскихъ земель въ Тарчкѣ, отъ 305 руб.
5. По приходскихъ земель въ Мирцѣ отъ 198 руб.
6. По приходскихъ земель въ Казановѣ, отъ 120 руб.
7. По приходскихъ земель въ Тарловѣ

собственно земель въ Тарловѣ, Земборжинѣ и Слупи Надбржевной, отъ 398 руб.
Собственно же земли въ Тарловѣ, послѣ Маршиновичевой, отъ 20 руб. 20 коп.

8. По приходскихъ земель въ Грабовцѣ, отъ 23 руб. 54 коп.
Желающїе торговаться должны явиться въ означенный срокъ въ Илжецкое Уездное Управленїе и представить предварительный залогъ равняющїйся 1/4 части всей суммъ отъ которой будутъ производиться торги.

При этомъ присовокупляется, что лице удержавшееся на торгахъ обязано принять илїе въ такомъ состоянїи въ какомъ оно находится въ настоящее время.

Мышеозначенныя статьи можно обозрѣвать во всякое время на мѣстѣ; подробныя же кондїи разсматривать можно еженежно въ Илжецкомъ Уездномъ Управленїи за исключенїемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Г. Радомъ, Юня 21 (Юля 3) дня 1869 г.
за Вице-Губернатора, Свѣтъникъ, Степанскїй.

1-1

N. D. 4630 Департаментъ Сухопутныхъ Сообщенїй.
Приглашенїе желающимъ принять на себя ремонтное съ поставкою щебня и запаснаго камня содержанїе участка Киевскаго шоссе, въ VII Округѣ Путь Сообщенїя, отъ ст. Довска до м. Броваровъ, въ періодъ съ 1 Января 1870 по 1 Января 1872 года.

Торги, извѣстный и въ запечатанныхъ объявленїяхъ, съ узкою снмою переторжкою, отдѣльно по каждой изъ 3 Дистанцїй, на которыхъ раздѣляется повннутый участокъ шоссе, съ допущенїемъ и предложенїемъ нѣрнзвѣдно на всѣ Дистанцїи, будутъ производиться одновременно въ Департаментѣ Сухопутныхъ Сообщенїй и въ Правленїи VII Округа, 3 Юля текущаго 1869 года, въ часъ по полудни, съ слѣдующихъ цѣнъ:

По 1-й Дистанцїи, за 1056 куб. саж. щебня 63,286 р. 8 коп. и за ремонтъ 83 234 вер. шоссе 14,536 р. 29 к., включая въ число сей суммъ: а) лѣтнїй ремонтъ; б) зимнїй; в) перемостку мостовой по 409,05 кв. саж. въ годъ, а всего 818,10 кв. саж. и г) распылку щебня при сплошной кировкѣ по 264 куб. саж. въ годъ, а въ два года 528 куб. саж., и е) кировкой рамами по 264 к. с. въ годъ, а два года 528 куб. саж.

По 2-й Дистанцїи, за 1408 куб. саж. щебня 106,275 р. 84 к., за 284 к. саж. запаснаго камня 19,015 р. 48 коп. и за ремонтъ 104,014 вер. шоссе 16,965 р. 61 1/2 к., включая въ число сей суммъ: а) лѣтнїй ремонтъ; б) зимнїй; в) перемостку мостовой по 704,5 кв. саж. въ годъ, а всего 1409 кв. саж. и г) распылку щебня съ сплошной кировкой въ 1870 г. 340 к. с. и столько же кировкой рамами, а всего въ 1870 г. 680 к. с. и въ 1871 г. съ сплошной кировкой 364 коп. сер. и столько же кировкой рамами, а всего въ 1870 г. 680 куб. саж. и въ 1871 г. съ сплошной кировкой 364 куб. саж. и столько же кировкой рамами, а всего въ 1871 г. 728 к. с.

По 3-й Дистанцїи, за 1484 куб. саж. щебня 130,784 р. 92 к., за 371 к. с. запаснаго камня 30,284 р. 73 к. и за ремонтъ 103,328 вереть шоссе 16,586 р. 14 к. включая въ число сей суммъ: а) лѣтнїй ремонтъ; б) зимнїй; в) перемостку мостовой 366,15 кв. саж. въ годъ, а всего 732,30 кв. саж. и г) распылку щебня съ сплошной кировкой по 371 к. с. въ годъ, а въ два года 742 к. с. и при кировкѣ рамами тоже по 371 к. с. въ годъ, а въ два года 742 к. саж.

Всего же по 3-мъ Дистанцїямъ, за 3,948 куб. саж. щебня 300,346 р. 84 к., за 655 к. с. запаснаго камня 49,304 р. 21 к. и за лѣтнїй и зимнїй ремонтъ шоссе, съ перемосткою 2959,40 кв. саж. мостовой и съ распылкою 3948 куб. саж. щебня, положеннаго количества сплошной кировкой и половины рамами 48,088 р. 4 1/2 коп., итого 397,739 р. 9 1/2 коп.

Сроки на поставку каменнаго материала назначены слѣдующїе: для 1870 г. по 1-й Дистанцїи поставитъ: камень—половину къ 15 Февраля и половину къ 1 Юня 1870 года а щебень — половиною къ 1 Апрѣля и половиною къ Августа того же года; по 2-мъ и 3-мъ Дистанцїямъ—камень, доставляемый гужемъ, поставить къ 15 Февраля, а щебень къ 1 Апрѣля 1870 г., сплавной же камень, половиною къ 15 Января и половиною къ 15 Юня, а щебень, подину къ 1 Апрѣля и половиною къ 1 Сентября 1870 г. Поставка камня и щебня для 1871 г. должна быть исполнена въ соответственныя сему сроки 1871 года. Поставку запаснаго камня произвести къ 1 Сентября 1870 года.

Желающїе участвовать въ торгахъ должны представить къ оннымъ документамъ о своемъ званїи и благонадѣжныя залоги на третью часть большей годовой подрядной суммъ, составляющей:

По 1-й Дистанцїи 12,970 руб. 39 1/2 коп.
По 2-й Дистанцїи 26,255 руб. 7 коп.
По 3-й Дистанцїи 34,656 руб. 75 1/4 коп.

А всего вообще 73,882 руб. 21 1/4 коп.
Кондїи, сѣтїя и поверстныя вѣдомости будутъ представляемы желающимъ еженежно, кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, съ 10 часовъ утра до 4 по полудни.

Прїемъ запечатанныхъ объявленїй будетъ прекращенъ въ днѣ окончательной переторжки, въ часъ съ четвертью по полудни. При чемъ въ запечатанныхъ объявленїяхъ цѣна собственно за ремонтъ должна быть подраздѣлена: а) на лѣтнїй; б) на зимнїй; в) на перемостку мостовой и г) на распылку, особо съ сплошною кировкою и особо съ кировкою рамами и кромѣ того, должна быть объяснена въ цѣнѣ за щебень и плата за распылку камня въ щебень.

Объявленїя, не согласныя съ 1909 и 1910 ст. Т. X. ч. I. Св. Зак. изд. 1857 г. и приложенною къ нимъ формою, а равно не согласныя съ настоящимъ вызовомъ, будутъ считаться недействительными.

Прїемъ чанїе. Означенныя выше суммъ за щебень могутъ при торгахъ измениться, если пропорцїи щебня и камня окончательно опредѣлятся ко дню торговъ въ другомъ размѣрѣ.
въ Ст.-Петербургѣ, 18 Юня 1869 года.
за Дѣлопроизводителя, Добропроковъ.

N. D. 4688. Радомское Губернское Правление.

Такъ какъ арендаторъ казеннаго мѣвнїя Солецъ, поступившаго въ маіоратное владѣнїе отказался отъ вѣтїа въ дальнѣйшее арендное содержанїе оставшихся за казенною угодию въ томъ мѣвнїи, то Губернское Правленїе на основанїи журнальнаго постановленїя состоящагося 13 (25) Юня с. г. снмъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣнїе, 28 Юля (9 Августа) 1869 г. въ Радомскомъ Губернскомъ Правленїи или въ имѣющей открытыя казенной палаты будутъ производиться публичные торги (in plus) на отдачу въ 12 лѣтнее съ 20 Мая (1 Юня) по такое же число 1881 г. арендное содержанїе слѣдующихъ угоди, а именно:

1. Пропіацїи на крестьянскихъ земляхъ и въ городѣ Солецѣ равно при бумажномъ заводѣ.
2. Переправы чрезъ рѣку Вислу.
3. Двухъ усадьбъ для перевозчиковъ.
4. Корчемной усадьбы въ надвѣлннской колонїи.
5. Трехъ корчемныхъ усадьбъ въ деревнїи Солецкая Воля, и
6. Усадьбы фабриканта гонтовъ въ деревнїи Солецкая Воля отъ настоящаго годичнаго контрактнаго дохода вѣтъ 2,676 р. 18 1/2 к.

Желающїе торговаться, должны явиться въ означенный срокъ и мѣсто и представить предварительный залогъ равняющїйся 1/4 части всей суммъ, отъ которой будутъ производиться торги.

При этомъ присовокупляется, что лице удержавшееся на торгахъ, обязано принять эти угоди въ такомъ состоянїи, въ какомъ оныя находятся въ настоящее время.

Выше означенныя статьи, можно обозрѣвать во всякое время на мѣстѣ подробныя же кондїи сей аренды, можно разсматривать еженежно въ Губернскомъ Правленїи за исключенїемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Г. Радомъ Юня 21 (Юля 3) дня 1869 г.
за Вице-Губернатора, Свѣтъникъ, Степанскїй

1-1

N. D. 4686. Начальникъ Радомскаго Уѣзда.

Снмъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣнїе, что 1 (13) Юля с. г. въ 11 часовъ утра въ присутствїи Радомскаго Уезднаго Управленїя, будутъ производиться въ третїй разъ торги (in plus) на отдачу въ трехъ лѣтнее арендное содержанїе начиная съ 20 Мая (1 Юня) 1869 г., по 20 Мая (1 Юня) 1872 г. поземельнаго участка настоятельства въ мѣстечкѣ Яновѣ.

Торги будутъ начинаться отъ уменьшенной на половину суммъ то есть отъ 195 р. 25 к. арендной платы въ годъ, а потому каждый желающїй торговаться, обязанъ пружить въ сїе Управленїе въ означенный срокъ и представить залогъ въ размѣрѣ одной половины къ торгамъ назначенной суммъ.

Подробныя торговыя условїя, могутъ быть разсматриваемы въ Уездномъ Управленїи еженежно за исключенїемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.
Г. Радомъ Юня 23 дня 1869 года.
Маіоръ, Свѣднїцкїй.

N. D. 4685. Начальникъ Радомскаго Уѣзда.

Снмъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣнїе, что 1 (13) Юля с. г. въ 1 часу по полудни въ присутствїи Радомскаго Уезднаго

Управленїя, будутъ производиться изустныя торги (in plus) на отдачу въ трехъ лѣтнее арендное содержанїе начиная съ 20 Мая (1 Юня) 1869 г. по 20 Мая (1 Юня) 1872 г. поземельнаго участка настоятельства въ деревнїи Добре.

Тоди будутъ начинаться отъ уменьшенной на половину суммъ то есть отъ 65 р. 60 к. арендной платы въ годъ, а потому каждый желающїй торговаться, обязанъ прибыть къ сїе Управленїе въ означенный срокъ и представить залогъ въ размѣрѣ одной половины къ торгамъ назначенной суммъ.

Подробныя торговыя условїя, могутъ быть разсматриваемы въ Уездномъ Управленїи еженежно за исключенїемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.
Г. Радомъ Юня 23 дня 1869 года.
Маіоръ, Свѣднїцкїй.

N. D. 4683. Ласко Уездное Управленїе

Снмъ объявляетъ, что въ назначенный срокъ 16 (28) Юля с. г. въ 12 часовъ дня въ сѣмъ Уездномъ Управленїи, будутъ производиться торги посредствонъ запечатанныхъ объявленїи на починку монастырскихъ зданїи Реформаторъ въ Лютомерскѣ и Бернардиновъ въ Видавѣ, особо на каждый монастырь, начиная съ исленныхъ по сѣтїамъ суммъ за исключенїемъ экстраординарныхъ издержекъ, а именно: для Лютомерскаго съ суммъ 977 р. 32 1/2 коп., Видавскаго же 968 р. 89 1/2 к. на уступку.

Желающїе вѣтъ прїйти на себя снзанныя починки, должны до начала торговъ представить въ запечатанныхъ конвертахъ объявленїи по ннме указанной формѣ на гербовой бумагѣ въ 30 коп. достоинства, написанныя четко безъ подчїстокъ и помярокъ, и съ приложенїемъ квнтанцїи казеннаго или городского мазначїства, написанная четко безъ подчїстокъ, во вѣсенїи временнаго залога равняющїяся 1/4 части опредѣленныхъ суммъ, а именно: къ торгамъ на починку Лютомерскаго Монастыря 977 р. 74 к. Видавскаго же 968 р. 89 к. наличными деньгами, ликвидационными или закладными листами, или же другими кредитными билетами, которые дозволено принимать въ залогъ.

Сѣтїи и торговыя кондїи, могутъ быть пересмотриваемы въ Уездномъ Управленїи еженежно за изытїемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Объявленїя представленные по истеченїи выше прописаннаго числа и часа, написанныя не ясно и съ зачеркнутыми словами, будутъ признаны недействительными.

Форма объявленїя.
Вслѣдствїе оповѣщенїя Ласкаго Уезднаго Управленїя отъ 21 Юня (3 Юля) с. г., снмъ обязываюся исполнить, согласно утвержденной сѣтїи и на извѣстныхъ мѣстѣхъ торговыхъ кондїцїяхъ, починку (такого то) монастыря, за сумму (прописать сумму словами и цифрами).

Квнтанцїю (такого то) казначїства на внесенный залогъ мною временный (выписать сумму залога) прилагаю при сѣмъ, и въ случаѣ если торги неостанутся за мною, таковой залогъ самъ получу обратно, или же прошу о выслѣдїи такового по почтѣ на мой счетъ на (такую то) почтовую станцїю.

Постоянное жительство мое (въ такомъ то городѣ, деревнѣ и Уездѣ) и при токовой то почтовой станцїи (писать въ такомъ то мѣстѣ, числа, мѣа и годъ (прописать ясно.)

(подписать четко имя и фамилію)
На конвертѣ сдѣлать надписи:
„Въ Лаское Уездное Управленїе, объявленїе къ торгамъ на подрїадъ починки монастыря въ городѣ (такимъ то)“
Г. Ласкъ 21 Юня (3 Юля) 1869 года.
за Начальника Уѣзда,
Помощникъ, Домбровскїй.

N. D. 4687. Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.

Доводится ко всеобщаго свѣдѣнїю что въ Управленїи Западнаго Горнаго Округа въ Домбровѣ 3 (15) Юня с. г. въ 12 часовъ въ полдень, будетъ производиться во вторїй разъ торги посредствонъ опечатанныхъ объявленїй на поставку въ 1869 году въ Окружный Домбровскїй Магазины досокъ разныхъ сортовъ и размѣровъ, съ присовокупенїемъ, что этотъ торги будетъ производиться на такихъ же условїяхъ, какія были назначены къ первымъ торгамъ, а также отъ цѣнъ тѣхъ самыхъ, какія были помѣщены въ Варшавскихъ Днвнїкѣ за № 117, 121 и 127.

въ Домбровѣ, 21 Юня 1869 года.
1-3 и д. Губе.

N. D. 4533. Секвестраторъ Брезинскаго Уѣзда.

На основанїи предписанїя Брезинскаго Уезднаго Управленїя отъ 17 (29) Мая сего года за № 6863, объявляетъ во всеобщее свѣдѣнїе, что 17 (29) числа Юля мѣсяца се-

